

HPDatabladet

Nummer 2 1993 Grundades 1992 Pris: 10 kr

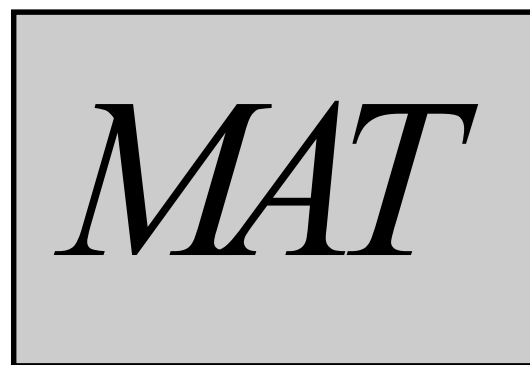
SOMMAR BASTRÄFF 1993

Intervju - Reportage

HPD berättar om sitt jobb

Moi berättar om mat

*Dessutom: Underbaslistan III - Hockey - Macintosh - Amiga -
Videotex - Lumpen - Datornytt - Hundbrev - Pengar - mm*

HPDatabladet

- INNEHÅLL -

Framsida	1	AlmVTX	14
Innehåll + info	2	Videotex och TeleGuide	
Förord	3	läggs ner	15-17
Underbaslistan III, En blick tillbaka	4	Serien Disk, korsord	18
Intervju om sommarbasträffen	5	Den gamla goda tiden	19
Sommarbasträffen 1993	6-7	Var positiv!	20
Vem har träffat vem? (statistiksida)	8	Hundens klagan	21
HPD om sitt strålande jobb	9	Mois matbrev	22-23
Mats om hockey	10	Pengar	24
Mats om programmering, Datorn nyttig hemma?	11	Bloodhead - CASE's band, Wilmer X-recension	25
Macintosh's goa sidor	12	Ur Mats roman	26-27
Amigan - ett starkt kort	13	KROFFY i militären	28-35
		HPD om basen, Slutkläm	36

Informationsruta:

Ansvarig utgivare:
Layout:
Redaktionens journalist:
Tecknare:
Skribenter, frilansare:
Ursprunglig idé:

David Hansson
David Hansson
David Hansson
David Jönsson
Användarna i HPDatabas
Svenn'u

Tryckt på:
Duplicerat på:
Framtagen på:
Desktop Publishing:
Ordbehandling:
Hämtning av VTX-sidor:

En laserskrivare
En kopieringsmaskin
Macintosh
Aldus Page Maker
Amiga Word Perfect
Amiga / AlmVTX

Adress:

David Hansson
Brynjevägen 27
246 34 LÖDDEKÖPINGE
046-70 52 93
KROFFY
6328730-4, David Hansson

Telefon (prat):
Redaktörens signatur i HPDatabas:
Postgiro-nummer:

Materialet i denna tidning är
skyddat av upphovsrätts-
lagen.

Eftertryck, helt eller delvis, är
utan ansvarig utgivares
tillstånd förbjudet.

Producerad under 1993

Nu j-vlar!

Målet med det här numret var att det skulle bli det bästa, största och flottaste ni någonsin sett av alla HPDatablad. Jag hoppas verkligen att jag och skriventerna lyckats!

Jag har farit runt med min kamera och tagit bilder. Dessutom har jag samlat andra illustrationer. Liksom förut har jag jag skribenter med blåslampa eller bara gett försiktiga antydningar, beroende på vem jag pratat med...

Trettiosex sidor är inte lite. Det är mycket. Jag vill rikta ett stort tack till LASSE, som ställer upp med kopiering gratis, trots den stora volymen och de många sidorna!

Under sommaren 1993 har inte bara produktionen av HPDatabladet #2 1993 varit igång. Även andra bas-

aktiviteter har märkts. Den största är nog sommarbasträffen, som drogs igång av Mats. Användare reste många mil för att besöka bondgården i Frestensfälle. Allt som allt kom omkring 20 stycken. Bilder och reportage finns här i tidningen!

Något helt nytt för HPDatabladet är området mat. Moi har skrivit en artikel om sitt "matliv". Mycket intressant läsning, som ger en bild av signaturen Moi.

Det är stor turbulens i Videotextvärlden just nu. Ingen vet riktigt vad som gäller. Jag har försökt reda ut varför Videotex hela tiden blir en flopp, medan Stefan jagat fakta kring efterföljaren av vårt nuvarande videotextsystem.

Under sommaren 1993 avslutade jag min lumpartid. Det har

blivit många minnen, som jag berättar om i slutet av tidningen! Jag tog med artikeln till lumpen, där säkerhetschefen och lumparkompisarna läste igenom den. Säkerhetschefen hade inget att erinra. Flera av lumparkompisarna ville ha varsin kopia!

Allting är datoriserat nuförtiden. Även våra pengar är egentligen digitala världen i datorer. Jag har kåserat kring utvecklingen med moderna bankkonton.

HPD och Mats har också ställt upp med alster till tidningen. Caesar har traditionsenligt gjort ett nytt avsnitt av serien Disk.

Det här numret är späcket med intressanta artiklar! Mycket nöje!

KROFFY

Underbaslistan

... innehåller bara två underbaser

Disk Jacky
Filialen

Musik, bio, kunskapstävling
En utbyggnad av Diversehandeln.
Kärlek, sommarbasträff, mat, klotterplank mm

DISK JACKY	
1 Jackpo(s)t	6 Tävlingen
2 DISKufabelt	7 Tävlingsvar
3 CINEMA	8 Tävlingsresultat
4 Månadspjägan	9 Planket
5 SENASTE NYTT	# INFOSIDOR
0 Baserna	00 Huvudmenyn

*** FILIALEN ***	
Basen för diskussioner och debatter om precis vad du vill. Om du vill starta ett nytt ämne, välj ett ledigt nr, skriv det du vill framföra, så sätter sysop upp en rubrik på denna menysida.	
1 SOMMARBASTRÄFF	2 Det var kärlek
3 Mojs lilla matspalt	4 Matfrågan
5 Ledigt	6 Ledigt
7 Ledigt	9 Ledigt
9 KLOTTER	
0 BASERNA	00 HUVUDMENY

En blick tillbaka: - the page

Min tid som underbassysop började med att jag, som är intresserad av god mat(!), ropade på sysop och föreslog en underbas som handlade om matsärskilt om lite festligare alternativ. HPD lyckades snabbt övertala mej att göra en bas om programmering istället. Det fick bli en bas om programmering i 'C', eftersom 'C' i det närmaste är mitt modersmål! (Jaja, överdrift!)

Efter sju avsnitt på totalt över 50 sidor hade jag hunnit flytta tillbaka till mina hemtrakter häruppe i norr. I början bodde jag hos min syster ute i urskogen. Teleledningen var så dålig att varje markering lät "ka-tjunk". Därför kunde man knappt ringa annat än VTX, som ju har 020-nummer. Innan jag flyttade därifrån hade åskan slagit ner i mitt modem. Detta ledde till en lång period av "avhållsamhet" och extremt låga teleräkningar!

C-skolan hann komma halvvägs, men förhoppningsvis inspirerade den några till att på egen hand lära sig 'C'.

mister page

*** THE PAGE ***	
Basen för dig som programmerar...	
1. C-skolan (de 2 senaste)	
2. Synpunkter på C-skolan eller livet i allmänhet	
3. Frågor och svar	
THE PAGE väntar äxå på HD:n! Då återkommer hela C-skolan!	

Intervju med *Mats*

om sommarbasträffen 1993

Hur fick du idén till sommarbasträffen?

Idén till sommarbasträffen dök upp när jag var på "Helsingborg Big Meeting", där jag, KROFFY, Comet, Casanova och TNT träffades hemma hos Casanova. Jag gjorde en inloggning i HPDatabas, där jag läste en gammal sida om en sommarbasträff och tänkte att det skulle vara skoj. Och eftersom ingen annan verkade intresserad av att hålla i en sommarbasträff, tog jag saken i egna händer.

Hur tyckte du att träffen blev?

Det negativa var väl att mer än hälften av deltagarna åkte hem redan på lördagen. Det positiva var att så många nya ansikten dök upp. Iofs så brukar det mesta ge sig själv när det gäller sysselsättningar på basträffarna, men om det INTE blir så, ska man ha en plan i bakfickan, det har jag lärt mig.

Vad var det roligaste på träffen?

Det beror på hur man tyder frågan. Det var roligt att se så många ansikten, medan det roligaste som hände var kvällen i

Bosses husvagn.

Vad var det tråkigaste på träffen?

Det tråkiga var att så många åkte hem redan på lördagskvällen, och att denna tog slut alldeles för

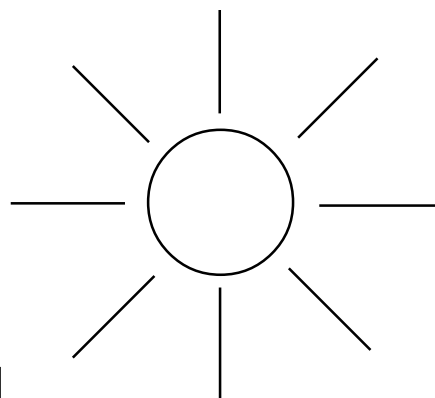

KROFFY intervjuar Mats

tidigt.

Vad var det mest oväntade på träffen?

Det var väl att du och ditt gäng

skulle komma först! Något annat oväntat kan jag inte komma på.

Vad tyckte dina föräldrar om att ha en basträff hemma hos sig?

Mina föräldrar ställde sig positiva till det hela, och trots att vi gick back (Sorry HPD, ingen sponsring!) så undrade de hur det blir nästa år.

Kommer du att ha en ny träff nästa år?

Som jag skrev i krönikan, kan jag nästan lova det.

Har du lärt dig något till nästa träff, om du ska ha någon?

Som sagt, jag ska ha någon reservplan om inte allt ger sig själv, för det verkade svårt att få träffen att "tända till", och när den väl gjorde det, så hade hälften åkt hem.

Vad vill du säga till sist?

Till slut vill jag tacka Moi för den goda maten, Bosse för banderollen, de som rökte för att de rökte utomhus och till sist alla som kom och gjorde en basträff av det hela! Tack allesamman!

TACK FÖR INTERVJUN, MATS!

SommARB

Sommarasträffen 1993 kan sägas vara den yngre generationens basträff. Den anordnades av Mats. Hälften av deltagarna var i 15-20-årsåldern.

Så högt uppe som 200 meter över havet har vi aldrig haft en basträff! Luften är väldigt frisk så här högt, jämfört med Östra Karup och andra orter nere vid Hallandsåsen.

De första som anlände till sommabasträffen var "mitt" gäng. Det bestod av mig, KROFFY, samt tre till. Dessa var min bror Comet och min kompis Electro med sin bror O King. De två senare kommer från Stockholm.

Vi anlände några minuter i tolv. Efter en halvtimme dök HPD upp med sin dotter Felizia. Vi samlades i Mats bod. Detta är en arbetsbod, som Mats flyttat in i. HPD:s kommentar var: "Tänk att ha flyttat hemifrån, men ändå bo hemma!"

Framåt två-tiden började vi bli hungriga. HPD tog fram en medhavd korg och bjöd alla på varsitt äpple. Electro, som är diabetiker, skulle dock ha mat vid halvtiden denna dagen. Därför tog vi Lödde- och Stockholms-bor oss till Hallandsås motell, där vi åt dagens rätt: Biff Stroganoff. Jag såg en vacker servitris, som log mot mig. Men enligt Comet var det ett flin för att jag la ner en kniv i knivkorgen hon höll i...

När vi kom tillbaka efter vår måltid, hade alla kommit: Bosse (med husvagn), TNT (med sin son och grannen Casanova) och Moi (Med Myran och sin hund). Alla nyanlända körde Volvo! Eftersom även vi kom i Volvo, var HPD den ende som körde utländskt (Toyota) till träffen! Alla stod i precis "rätt" posé för att bli fotograferade. Jag tog en gruppbild av deltagarna. Casanova, som inte gillar att bli fotograferad, smet bakom TNT. Bosse hade dessutom med sig en banderoll, som han skrivit ut innan han kom till träffen. På den stod det "HPDatabas - sommarbasträff".

Alla stod och var sociala i största allmänhet. Jag föreslog en guidning runt gården. Dock var Bosse försvunnen. Han pillade med en skarvsladd i husvagnen. Jag tog initiativet att bli guide. Mats hade ingenting emot det. Jag började med att hitta på lite årtal (det enda osanna under guidningen!) kring gårdens historia.

Deltagarna fick under guidningen se Mats bod,

garaget, boningshuset, silon, grisarna, hängbuksvinet, kalkonen och hönorna. Dessutom visade jag (i bästa kärnkraft-anda) avfallshanteringen på det här stället. Det var gödslet, som samlades på hög. Slutförvaringen fanns en bit bort, i form av en ännu större hög.

När vi rundturat, började hungern göra sig påmind hos oss alla, utom hos oss som ätit på Hallandsås motell. Moi stod i köket med sin

Mats gård Frestensfälle, där träffen ägde rum

favoritsysselsättning - matlagning. Maten bestod traditionsenligt av spaghetti.

Några av oss åt i huset, andra på verandan till Mats bod. Samtalsämnet handlade bland annat om hundar, som intresserar bland annat Moi och HPD. Jag och Felizia språkade även lite om öl, speciellt det kända mörka irländska ölet Guinness.

Efter maten samlades vi utanför boden. TNT lekte med Mats hund Aron, som förbryllat konstaterade att hon var kort ibland (sittande) och lång ibland (stående). Vädet var soligt och fint.

När vi varit utanför boden en stund gick vi in i den. Där företog vi en inloggning i HPDatabas. LASSE skrev att han inte kom. Först kunde han komma om det blev fult väder. När det sen blev fult väder hade han inte tid. Ix skulle komma om det var fint väder. När det blev fint väder hade han inte heller tid. Jag ringde Graham, som inte tyckte det var värt pengarna att komma ner till Skåne från Stockholm. Han fick prata med Moi, som han spelade in en kassett åt.

Moi hade med sig sin hund Hampus. Han är, liksom Aron, en Newfoundland-hund. Tyvärr kom dessa två hannar inte överens, så Hampus upplevde basträffen sittandes i Mois bil.

Framåt eftermiddagen fick TNT och Moi, plus deras anhängare, ett konstigt ryck. De skulle ge

sig av helt plötsligt. Anledningarna till att ge sig av hade med barn och jobb att göra. HPD hade gett sig av sedan innan, då han bara skulle komma upp en kortare runda.

Klockan 18 på lördagen var det alltså bara två gäng kvar, utöver Mats. Det var "mitt" gäng, samt Bosse med sin familj. "Var tog alla vägen", var frågan vi ställde oss. Näja, vi hämtade oss efter ett tag och anpassade oss efter situationen.

Bosse tog sin bärbara PC till boden och började demonstrera lite program. Vi pratade och hade kul, tills klockan närmade sig 20. Då hade vi två alternativ. Antingen splittrade vi oss, så Bosse med familj gick och la sig, medan mitt gäng, jag och Mats begav oss till bästad. Annars kunde vi ta oss lite groggar i husvagnen. Vi bestämde oss för det senare!

Vi samlades i husvagnen (Jag, Electro, O King, Comet, Mats, Bosse och Marie (Bosses fru)). Aron var utanför. Han tiggde korvstrumpar och visade att han ville få komma in. Musiken vi

lyssnade på var blandad. Jag hade enligt överenskommelse med mig "Man ska ha husvagn" med Galenskaparna och After Shafe. Mats spelade sina favoriter Ronny och Ragge.

Efter ett par groggar och korv-stumpar kom vi fram till att det fattades godis på bordet. Jag och Bosse begav oss cyklandes till Hallandsås

TNT

asträff'93

motell, där vi köpte godis och en stor Coca-Cola. Vi hade lite förtroligt snack killar emellan, som så brukligt är när man druckit lite. (Nej, vi vinglade INTE... Inte så mycket!)

Väl tillbaka fortsatte vi en tävling som börjat under kvällen: Speed King. Det gällde att skriva alfabetet så snabbt som möjligt på tangentbordet på Bosses bärbara dator. Alla kastade sig över den stackars datorn för att få skriva alfabetet så snabbt som möjligt.

Efter några timmars umgänge bad Bosse och hans familj att få sova. Vi andra flyttade till Mats bod. Vi tog med oss Bosses dator, för att fortsätta tävla. Vid ett-tiden på natten avgick Mats som segrare. Han hade då lyckats skriva alfabetet felfritt på 2,70 sekunder. Jag lyckades bara med 3,13... Bah!

Medan jag och Mats tävlade, gick O King och Comet till attack mot den stora mängd flugor som kommit in i boden under dagen. Till slut låg nästan alla flugorna döda i två prydliga högar. Vi kom fram till att de dödat ett hundratal flugor!

Vid halvtvå-tiden blev jag sömnig. Jag gick och la mig. Mats, som gillar att småprata innan han lägger sig, gjorde så med mig. Jag gillar också det, men nu var jag så trött att jag knappt orkade hålla ögonen öppna. Vi pratade tills jag somnade. Då gick Mats också och la sig.

Vi vaknade lite under natten av flugor som surrade kring örat och kröp på oss. Jag sov själv i ena änden av boden. Vid sex-tiden jagade jag flugor i en kvart, för att sedan somna om.

Klockan nio stormade Mats in. Han undrade om vi var vakna...

Husvagnsfolket intog frukost i sin husvagn. Vi andra åt en god frukost inne i huset. Därefter var vi i boden några timmar. Vid 13-tiden beslöt mitt gäng sig för att åka hemåt. Det gjorde vi. Bosse skulle åka en timme senare.

Jag tycker att träffen var trevlig. Manfallet var visserligen stort. Men de timmarna som alla var samlade hade vi trevligt. Kvällen i husvagnen var dessutom mycket givande! Det här var ett bra initiativ av Mats. Jag hoppas alla deltagarna ses igen till den "stora" träffen i november!

KROFFY

Deltagare (från vänster till höger på gruppbilden):

Moi
TNT (med sonen Thomas)
Casanova
Myran
Comet
Mats
O King
Electro
Felizia
HPD
Bosse

Med på telefon:

Graham
Ix
Nästan med:
Ix
LASSE

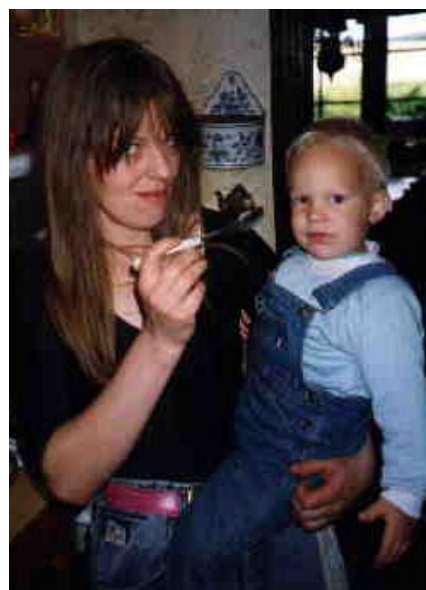
Bosse med familj och husvagn

Inuti Mats bod

Gänget samlat. Se deltagarlistan!

Moi ger TNT:s son Thomas en smakbit

Vem har träffat vem?

Statistik av Mats

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	Antal träffar:	
1 ÖJO																														*	1	ÖJO
2 putte			*	*	*				*		*	*	*	*	*	*	*													*	12	putte
3 THE LION		*		*	*				*		*	*	*	*	*			*												*	11	THE LION
5 Lie		*	*	*					*		*	*	*	*	*			*												*	12	JoS
6 BIP																													*	11	Lie	
7 Crockett																													*	1	BIP	
8 LASSE										*				*					*					*		*					5	LASSE
9 Felizia		*	*	*	*						*	*	*	*	*	*	*			*			*		*	*	*	*	*	*	17	Felizia
10 Graham							*						*	*																	3	Graham
11 Ix		*	*	*	*		*	*			*	*	*	*	*	*	*	*											*	13	Ix	
12 Titanic		*	*	*	*				*		*		*	*	*	*		*											*	11	Titanic	
13 CASE		*	*	*	*				*		*	*		*	*	*	*												*	12	CASE	
14 KROFFY		*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	22	KROFFY
15 Comet		*	*	*	*				*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	21	Comet
16 RON		*		*					*		*		*	*	*														*	8	RON	
17 Mats		*	*	*	*				*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	17	Mats
18 Caesar													*	*															*	3	Caesar	
19 J'son							*						*	*		*		*													4	J'son
20 Bosse									*				*	*								*		*		*	*	*	*	*	8	Bosse
21 JACKY													*	*																	2	JACKY
22 Stefan																															0	Stefan
23 Magica dé Hex																															0	Magica
24 Casanova							*	*					*	*		*		*		*				*		*	*	*	*	*	10	Casanova
25 Laban																															0	Laban
26 TNT							*	*					*	*		*		*					*		*		*	*	*	*	9	TNT
27 DOT																															0	DOT
28 Moi									*				*	*		*		*		*		*		*	*	*	*	*	*	*	9	Moi
29 Myran									*				*	*		*		*		*		*		*		*	*	*	*	*	9	Myran
30 HPD	*	*	*	*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	20	HPD

Jag kommer i kontakt med människor!

HPD berättar om sitt jobb som guide

På Barsebäcksverket tar vi årligen emot ca 20.000 besökare. De flesta tas emot inne i själva kraftverket, och en del besöker vår expo sommartid.

Besöksgrupperna kan variera mycket. Den allra största gruppen är gymnasiel elever. Barsebäcksverket betalar bussresa och bjuder på lunch för alla gymnasieskolor i Malmöhus län. Det brukar uppskattas, eftersom skolor ofta har mycket lite pengar till resor.

En del danska skolor har också börjat komma mer och mer. Pensionärer, politiska organisationer, villaägare, lantbrukare, motorklubbar, AMU, LO, KOMVUX m.fl. är också vanliga.

Vid besöken startar vi med en ren informationsdel, där vi tar upp radioaktivitet och strålning, hur verket fungerar, säkerhet och avfall. Roligast är det, om gruppen är frågvis, så man själv slipper "mässa" hela tiden.

Mina klara favoriter är pensionärer! De har nämligen både en stor samlad kompetens och livserfarenhet. De minns hur det var, att skyffla koks i pannan och slita hund för den tunga industrin. De vet att uppskatta vad elektriciteten har åstad-

kommit.

Bland gymnasieelever föredrar jag - om jag ska generalisera lite - naturvetare. De ifrågasätter och vet en hel del. Humanister ifrågasätter och tror. Ekonomer är ganska ointresserade. Teknister är mest intresse-

HPD utanför Barsebäcksverket.

rade av sifferuppgifter. Detta är naturligtvis en mycket grov generalisering, men säger ändå en del.

Efter ca 2 timmars information går vi ut i anläggningen uppdelade i smågrupper med en guide först och en följeslagare med komradio sist i gruppen. Vi tittar på kontrollrummet, bränslebassängerna och turbinhallen. Sedan är det lunchdags, om det var en gymnasieklass och förmiddag. I annat fall har de fått fika under infon. En vanlig kommentar från besökarna efter ett besök är: "Varför visar inte massmedia detta istället för de skräckbeskrivningar man sett och

hört?????" Det är en berättigad fråga, tycker jag.

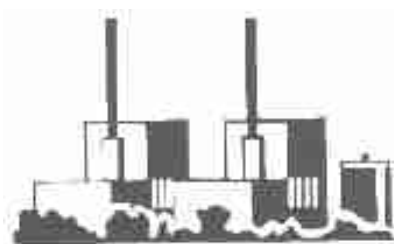
Sommartid sitter jag ofta i vår utställningslokal "EXPON" utanför kraftverket och tar emot spontantbesök. Ofta är det turister. I EXPON kan man gå och titta på montrar, köra modeller, titta på videofilmer och peka på "pekotekets" pekskärm, där man själv kan söka info via en Macintosh. Här får jag svara på frågor, informera och ibland diskutera.

Jag trivs mycket bra med mitt jobb, eftersom jag gillar att ha kontakt med människor och känner, att jag är med och luktar på vetenskapernas gränsområden. Jag ser det också

som en sorts mission att motverka den häxjakt, som många idag bedriver på kärnkraften.

Debatt ska föras med sakargument - inte med skräckpropaganda, tycker jag.

HPD

Hockey

- Sport med gemenskap och spänning

”... Brynäs kommer i ett anfall på vänsterkanten. Ander Huss har pucken men blir tryckt av Luleås Lars Hurtig. Rutinerat släpper Huss pucken bak till Ove Molin som direkt skickar in pucken framför mål till en fri Ander sGozzi som klipper till mitt framför Robert Skoogs mål. KLING!! Klockrent i stolpen! Pucken ut till Luleåbacken Stefan ”Skuggan” Nilsson som med en genial passning frispelar Johan Strömvall som med ett elegant dragskott skickar upp pucken i Mikael Sundlövs högra kryss...”

Hockey i ett nötskal. Detta skulle kunna vara ett referat ur vilken hockeymatch som helst. Marginalerna är små, tempot kan knappast bli högre, profilerna är många, stämningen på läktarna är hög. Inte konstigt att man fastnat för just ishockey.

Att det blev just Rögle är inte så konstigt. Jag har inte mer än två mil till Rögles hemmahall, och det var hit jag 1986 tillsammans med min pappa, mina bröder och några kusiner för första gången fick se hockey ”live”. Viklen upplevelse!! Sedan dröjde det fram till 1989 innan jag gick på min andra match, och sedan dess har det bara blivit fler och fler matcher per säsong som jag sett.

I år missade jag bara två hemmamatcher. Rögles hemmapublik har flera gånger blivit utsedd till årets bästa, och det är inte så konstigt. Jag har nog sett mellan 50 och 100 hockeymatcher i mitt liv, men det är inte förrän nu jag insett hur otroligt mycket man missar framför TV’n. Den lilla finten, den snygga brytningen, slagskottet i

kryssset, målvaktens suveräna plockning. Det är så otroligt mycket man missar förutom stämningen.

När jag går på ishockey gör jag det för att se Rögle vinna i första hand. I andra hand för att se bra spel. Om Rögle förlorat knappt, men spelet

Jag hejar på Rögle.

från båda lagen har varit suveränt, då kan jag vara lika glad efter matchen som om Rögle vunnit. Ett sådant exempel var efter Rögles match mot Brynäs. Brynäs vann med 4-3 efter ett snabbt mål efter Rögles 3-

3-kvittering. Men spelet var något av det bästa jag någonsin sett på en hockeymatch, så jag brydde mig inte att Rögle hade förlorat. Detta var den 15 oktober i fjol, och redan då ”visste” jag vilka lag som skulle vinna SM-guld.

Den 6 april 1993 avgjorde Brynäs final-serien genom att slå Luleå med 3-1 i den femte och avgörande finalen.

Andra höjdarkamper jag varit på har varit Rögle-Leksand 4-3 efter förlängning. Rögle slog Leksand med 3-2 i matcher och gick upp i elitserien. Otroligt! Rögle-Luleå 6-4. Rögle vänder 2-4 till 6-4 i tredje perioden och räddar kontraktet.

Detta var lite kommentarer och synpunkter på ishockey. Till sist vill jag säga att ni som har chansen att titta på ishockey, ta den! Ni blir inte besvikna!!

Mats

Vad har man för nytta av datorn hemma?

Denna svåra fråga har jag ställt till ett antal hemdator-ägare:

Bosse:

Utöver rena register över recept och telefonnummer och adresser, utnyttjar jag kalkylprogram för löneberäkningar och andra beräkningar.

KROFFY:

Jag bokför min ekonomi på datorn. Jag layoutar ibland, men det är bara till HPDatabladet. Min dator är egentligen för slö för layoutarbeten. Jag skulle aldrig kunna tänka mig att skriva en längre text på något annan än dator.

HPD:

Jag är mycket intresserad av spelteori. Därför har jag gjort ett program för V5 och V64, som beräknat "experters" statistiska tipsskicklighet sedan flera år tillbaka. När jag matar in olika experttips, gör programmet en optimal ranking, väljer ut säkra och föreslår 3 olika system. Programmet uppdaterar sin egen statistik och innehåller också en spelsimulator, där jag kan testa nya

system i full skala under 5 års spel. Hade jag följt mitt programs råd och satsat 20 000 per vecka i några år, hade jag varit miljonär nu.

Mats:

Jag är mycket sportintresserad. Därför har jag gjort ett program som beräknar statistik kring stryktipset. Varje dag för jag in nya resultat i programmet.

Comet:

Jag använder datorn för arbeten i skolan. Diagram och utskrifter blir väldigt snygga på datorn, om man jobbar lite.

Caesar:

Jag är väldigt teckningsintresserad. Med datorn kan jag animera, något som är helt omöjligt på papper. Utan dator skulle jag fått köpa en hel studio för att kunna animera.

(Ordbehandling, spelande och HPDatabas är undantagna, då de är så vanliga användningsområden.)

Mats: Så använder jag datorn:

Som många redan vet, är jag mycket intresserad av sport. Därför har jag gjort ett program som hjälper mig med stryktipset. Programmet håller reda på resultat och statistik över de lag som dyker upp på stryktipset. (Huvudprogrammet är inte programmerat av mig, men jag har lagt till många bra finesser. Därför anser jag att halva programmet är mitt.)

Om jag vill kan jag låta programmet tippa. Vissa system hade 12 rätt förra veckan. Inget hade under 7 rätt. Statistiken är lätt att uppdatera, eftersom jag bara behöver skriva in resultat i de nya matcher som spelas. Programmet gör resten; det uppdaterar lagens status: Segrar, oavgjorda, förluster, hemmasegrar, bortasegrar, målskillnad poäng, senaste resultat, form, mm. Med form menar jag antalet poäng lagen har tagit på de fyra senaste matcherna. Man kan få tabeller över allsvenskan och

Jag har en C128D.

division 1 i Sverige och över de tre högsta divisionerna i England. Man kan rätta sitt tips i programmet och t.o.m. hålla reda på vem som är bäst tippare om man är ett gäng som tippar. Data-Tips har efterhand blivit en bättre tippare, och nu litar jag mer på Data-Tips rader än mina egna!

Programmering är något av det roligaste jag vet, både basic och assembler. Jag började programmera basic redan första dagen jag fick hem min nyköpta dator för fem år sedan, även om jag då bara skrev in program från handböcker. Men efterhand lärde jag mig förstå alla kryptiska kommandon som POKE, LEFT\$, MID\$, LEN och de andra. Ifjol började jag så smått programmera assembler, men på det området är jag fortfarande nybörjare.

I övrigt så använder jag min dator till att ringa HPDatabas och att skriva. Jag skriver ganska mycket för tillfället, och då menar jag inte HPDatabas. Förr använde jag min dator till nästan allting, men nu har det blivit tre huvudgrupper: Programmering, HPDatabas och ordbehandling. Spel är nästan helt ute för min del.

Mats

Macintosh

- *drömdatorn*

Jag har varit datorfreak sedan 1992, då jag köpte en begagnad PC. Efterhand har jag bytt upp mig, för att nu ha en 486DX-maskin stående på skrivbordet. För ett tag sedan köpte jag en begagnad Macintosh Plus.

Mina tidigare datorerfarenheter baserade sig på MS-DOS och Windows. Att börja jobba med Mac blev en mycket positiv överraskning. Jag som var van vid att ständigt ha problem med inställningar och att hitta funktioner i program, kunde rakt och enkelt göra det jag ville. Macintosh är mycket bättre upplagd än PC - här fungerar allt vid första försöket!

Tyvärr har jag inte så mycket tid jag vill, så jag har inte kunnat utforska Macintosh-världen så mycket än. Jag har ännu ingen skrivare till min Mac.

Jag hade ett problem på PC - jag provade massor av

registerprogram, men inget erbjöd möjligheterna att skriva in en textmassa (receipt) i registret. Men så provade jag programmet jag fick med Macen. Vips - allting fungerade precis som jag ville.

Jag rekommenderar absolut

alla som funderar på att skaffa en dator att kasta ett öga på Macintosh. Dock finns det fler som har PC, men får du tag på Mac-program tycker jag ditt val bör bli lätt!

Bosse

AMIGA

- Ett starkt kort

Många tror att Amigan är en meningslös speldator. Inget är mer felaktigt. AmigaDOS kan närmast jämföras med OS/2 på PC. Skillnaden är dock att AmigaDOS slagit igenom bland datorägarna, vilket inte OS/2 har på PC-sidan.

AmigaDOS 4.0 planeras tillsammans med Amiga 5000. Denna ska ha en 68060-processor, som multiprocessar tillsammans med två stycken 68040-processorer. Grafiken ska maximalt ha 4096 * 4096 punkters upplösning, vilket knappast vanliga monitorer duger till. Amigan har verkligen framtiden för sig!

När det gäller de vanliga hemdatoranvändarna står Amigan nu i ett generationsskifte. Den gamla 500-maskinen får ge vika till förmån för A1200, som har 17 miljoner färger i sig (mot 500:s 4000 färger). Bilder kan visas med max 260 000 färger samtidigt. Amiga 1200 är helt igenom en 32-bitars dator, vilket ger mångdubbelt med datorkraft gentemot A500.

Amigans grafik baseras på vårt TV-system. Därför är Amigan populär i TV-sammanhang. Tittar du på labyrinten i TV4:s "Tur i kärlek", tittar du på en Amiga-bild. Men för professionell användning duger inte vår TV-standard. Därför klarar A1200 även SVGA- och multisyncmonitorer med upp till 72 kHz svepfrekvens. Dessa monitorer ger mycket stabilare bild än TV-apparater och den gamla typen av Amiga-monitorer.

På programsidan klarar man sig. Visst är programmen inte lika "heta" som på PC-sidan, men man kan få utträttat det man vill. Jag ordbehandlar i Amiga Word Perfect.

HPDatabladet gör jag på Amigan i Professional Page, som givetvis klarar postscriptlaserskrivare. (Fast just det här numret råkar jag göra på en Mac! :-)) Vill man kalkylera har man ett kraftfullt pro-

gram som heter ProCalc. Detta har de funktioner man kan begära av ett avancerat spreadsheet-/kalkylprogram.

CAD är inga problem! AutoCAD erbjuder

namnet. Fönstrena rör sig dessutom snabbt på skärmen utan dyra "Windows-acceleratorer".

Amigan har haft multitasking sedan 1985.

Programmen lägger sig antingen på nya skärmar BAKOM Workbench, eller som fönster i Workbench.

Har man en 32-bitars Amiga utnyttjar DOS alla 32 bitarna. Det krävs inte speciella program som stöder 32 bitar, som på andra datorer. Dock finns det ibland dubbla versioner av program, som utnyttjar instruktioner som saknas på 68000, den enklaste processorn i den familjen.

Vill man bokföra sin hemekonomi på datorn kan man göra det i programmet Hemekonomi. I det programmet kan man se hur mycket man har på sina olika konton, samt hur inkomster/utgifter fördelar sig i cirkeldiagram.

Vill man programmera, kan man använda basicen AMOS. Tyvärr följer den inte riktigt reglerna för systemvänliga program, men utöver detta ger den ett snabbt och effektivt programmeringsspråk. Tyvärr har den varit mest grafikinriktad, men senaste versionerna ska kunna hantera modem och annat utan problem!

Vill man rita kan man använda ritprogrammet Deluxe Paint. Detta är vanligt även i TV-sammanhang.

Slutligen kan jag säga att Amigan är en trevlig dator, som gör det den ska göra. Kontakterna på den nya Amiga 1200 är helt och hållet av standardtyp, sånär som på monitorkontakten, som innehåller alldeles för många signaler för att passa in i någon standard. Dock finns det enkla dosor som ger en SVGA-utgång, eller vad man nu kan tänkas behöva.

Min Amiga 500

möjligheter att konstruera hus. Man kan dessutom göra om ritningen till en riktig bild av huset, om man har rätt utrustning.

AmigaGuide är Amigans doc-läsare för speciella filer - XXXX.guide-filer. Dessa är strukturerade doc-filer, som man kan klicka sig fram genom. Först har man en innehållsförteckning, som man kan klicka på. Läser man vidare i texten, är vissa ord markerade. Dessa kan man klicka på för att få mer information om just detta.

MultiTerm erbjuder Amiga-användare att använda CEPT-standarderna, den som Teleguide använde.

Commodore Amiga Workbench är vassare än Microsoft Windows. Här har både filen och ikonerna samma namn på hårddisken. Dock har ikonerna .icon på slutet av fil-

Recension av

AlmVTX är nog det vanligaste terminalprogrammet bland Amiga-användarna i HPDatabas. Detta är nämligen det bästa VTX-terminalprogrammet för Amiga. Inte så att det är perfekt - långtifrån - men gentemot konkurrenterna är det skattretande perfekt.

Ix i basen har förvisso börjat på ett terminalprogram, som har snabbare skärmappdatering och följer standarden bättre än AlmVTX, men detta är fortfarande kvar på prototypstadiet.

Den senaste versionen av AlmVTX är 3.0. Den kom ut under 1991. Nytt gentemot 2.0 var programmeringsbara funktionstangenter, ARexx (programmeringsspråk som är universiellt på Amigan, som ger stora möjligheter att utbyta information mellan/fjärrstyra program), sändningsmöjlighet av sidor, lokaleditering, utskrift av sida (text eller grafik, färg eller svartvitt) och möjlighet att rita grafik med musen. Dessutom kan man klippa och klistra bilder ur sidorna. Den som ännu inte lärt sig att ESC C är gul text etc, kan istället klicka på små rutor i nederkanten av skärmen. Man behöver alltså inte kunna vilken ESC-kod som ger blink, dubbel höjd och annat.

Programmeringen av funktionstangenterna är den bästa funktionen, näst efter möjligheten att sända sidor. Man kan ha hur långa texter som helst på funktionstangenter. Dessutom kan man köra ARexx-programm och göra autoinlogg på funktionstangenterna.

ARexx använder jag inte så mycket. Men jag har dock gjort ett litet program som slumpar fram en mening. Exempel på meningar är "Onkyo gör de bästa stereoprylarna.", "Vad händer om man drar i den här sladden? Ω++|ñ_<|ñ_«

NO CARRIER", "Om 5 år kommer du att skratta ihjäl dig åt den datorn du har nu", "Detta är F7, och där kunde jag inte komma på något vettigt makro", "Stoppa morden på oskyldiga datalöss" etc. Störtkul. Man kan även göra mer vettiga saker i ARexx i AlmVTX, dock. Ix har gjort ett script som ska ge återuppringning vid upptaget, något som saknas från början. Detta vägrar dock fungera med mitt modem...

Programmet kan lagra 100 sidor, som man bläddrar mellan med "pil-knappar"

AlmVTX kan inte hantera dynamiska bilder. Dessutom är ALLA sparade bilder 960 bytes stora. Bilden packas alltså inte, utan sparas tecken för tecken. Försöker man läsa in en liten textfil, ballar AlmVTX ur helt. Bilden blir bara kaos. Det enda man kan läsa in är AlmVTX-bilder. Dessa utgörs av en rad med 960 tecken. Önskvärt hade varit att man kunde läsa in ordbehandlad text, som AlmVTX själv delade upp i sidor.

Programmet saknar telefonbok. Det finns bara en inställning utöver hastig-

Menyn i AlmVTX

på skärmen. Det blir väldigt mycket klickande om man ska bläddra från bild 1 till bild 50... Man kan spara bilder dels i AlmVTX-format, dels som vanliga ritprogram-bilder.

Programmet har valbar hastighet mellan 1200 och 9600 bps. Jag har ställt in 9600 mot mitt modem, som klarar den terminalhastigheten. Man kan även välja seriell enhet. Köper man ett internt modem för Amiga 2000/3000/4000, kan man lätt använda det från AlmVTX.

Programmet är ganska ineffektivt skrivet. Skärmappdateringen är långsam. Dock går det betydligt snabbare i AmigaDOS 2.0 och uppåt än på 1.2 och 1.3-Amigor. Bäst fungerar AlmVTX på Amiga 1200 och 4000, som har de nya grafikchipp (32-bitars). Då hinner AlmVTX med i bilduppdateringen. Särskilt bilder med mycket färgad bakgrund, kan annars ta flera minuter i extrema fall!

het och funktionstangenter: Vilken seriell enhet man ska ha. Men även om programmet är väldigt primitivt i grunden, har det i och med version 3.0 börjat bli användbart.

Jag tycker AlmVTX gör vad det ska. Det är inget strålande program på alla punkter: Långsam uppdatering och primitiv uppbyggnad från början sätter käppar i hjulet för användaren emellanåt. Men man kan använda ARexx och göra automatisk inloggning (programmet skriver själv in signatur och lösen åt dig) via F-tangenterna, vilket höjer betyget. Lokalediteringen som är ny för 3.0 är bra. Man kan klippa och klistra, samt radera rader (drar upp texten under ett snäpp).

Slutbetyg: 90 %

KROFFY

VIDEOTEX

& TELEGUIDE läggs ner

Videotexandet försvinner! Videotex läggs ner, TeleGuide har redan försvunnit.

De flesta i HPDatabas känner till Videotex. Det är Televerkets datasystem för informationslämnare. Man kan få reda på aktiekurser, kreditkontrollera kunder, hitta telefonnummer, prata med andra på "klotterplank", shoppa på postorder, beställa resor och mycket annat.

Tyvärr är det dyrt, onödigt och omständigt att använda Videotex. Varför läsa knagglig postorderreklam à la Text-TV-sidor för 2 kr i minuten när man kan beställa en färgglad katalog gratis? Varför läsa aktiekurserna via datorn för en massa pengar när man kan använda Text-TV gratis? Vem veill beställa resor via datorn när man kan ringa en resebyrå och prata med en försäljare direkt, till ett lägre pris?

För en privat användare är Videotex totalt onödigt. Tjänsterna man kan få över datorn är bättre och billigare i "verkliga livet".

Vissa företagare behöver databaser med mer avancerad, specialiserad information. Dessa finns inte i Videotex, som är ett "lättare" datamedium. En skivhandlare använder hellre Grammo-tex lokalt direkt i affären än via Videotex, där minuttaxan orsakar rejäla räkningar. En medi-

aplanerare ringer special-databaser för att få reda på i vilken tidning en mineralvattenannons ger bäst effekt. Det skulle inte falla honom in att gå via Videotex, där sådant totalt saknas.

Så här säger Graham Close, skivaffärsinnehavare som använder Grammo-tex en hel del: "Förut ringde jag Grammo-tex via Videotex. Men det blev mycket dyrt i längden. Dess-

Hur många köper en hemdator för att ringa Videotex?

utom var det långsamt. Nu har jag allting på hårddisken i butiken. En gång om dagen ringer jag Grammotex. Programmet uppdaterar själv sin lista och skickar beställningarna. Det är mycket snabbare, billigare och bättre än att gå via Videotex."

Kaj Hansson, mediaplanerare: "Videotex har redan från början gett mig intrycket att vara ineffektivt och onödigt. Den enda målgruppen Videotex når är datorintresserade,

vilket sällan räcker för att en tjänst ska gå med vinst. Den informationen jag behöver skulle vara omöjlig att visa i Videotex, då detta system endast har 40 tecken i bredd."

Videotex One, som var störst bland videotexbolagen, är nedlagt. Esselte ägde Videotex One. Men nu har Esselte lagt ner detta bolag. Man såg inte längre någon framtid i Videotex. Esselte var en av de stora ägarna i TeleGuide. Men, tillsammans med IBM drog man sig ur när projektet inte alls gav tillbaka investerat kapital.

Nu är hela Videotex i princip nedlagt. De flesta värddatorerna är avstängda. Det enda som återstår är Videotexnätet, som dock inte är mycket att hänga i granen utan de externa datorerna.

Något som fashinerar mig personligen är den ineffektiva och klantiga driften av Videotex och TeleGuide. Minsta lilla marknadsundersökning borde ha visat att projektet redan från början var dödfött. Vem tror på allvar att folk vill läsa SJ:s tågtabeller för 1,70 i minuten på en liten terminal, vars tangenter inte ens fungerat på en miniräknare?

Efter tio år av miljonförluster och felsatsningar, har dock Televerket tagit sitt förnuft till fånga och avvecklar nu Videotex-nätet.

Det fanns enligt någon TeleGuide-ansvarig EN populär tjänst i TeleGuide. Det var NummerGuiden; ett register med hela Sveriges telefonabonnenter. Att titta på sina konton i SE-Banken, beställa TV-shop-produkter, beställa SAS-resor och läsa aktiekurser var inte många intresserade av.

DEt fanns en del som fastnade för online-planken i TeleGuide. Men dessa kunderna försvann i takt med sina TeleGuide-räkningar. TeleGuide tog livet av sig själv genom prissättningen.

När man bestämde att lägga ner Videotex var det mycket hysch-hysch kring det hela. I Videotex-nytt i Videotex stod en vag nyhets-bulletin: "Ny teknik ersätter Videotexnätet." I praktiken verkade detta betyda att Videotex skulle läggas ner och att användarna i fortsättningen ska ringa fristående databaser istället för Videotex. I annonser gör Televerket reklam för företagen: "Använd 071-nummer, så slipper ni besvärlig fakturering!" Televerket vill tydligen att det gamla Videotex-systemet ska ersättas av databaser på 071-nummer. Det är förståeligt, då varje 071-nummer garanterar Televerket minst 50 000 kr i kvartalet. Den lägsta taxan är 4,55 i minuten, vilket jämfört med Videotex är ganska högt. En datatidning gissade dock att det skulle komma ett 071-nummer med lägre pris om Videotex-databaserna valde detta system.

Posten planerar att ta över videotexnätet, och driva ett nytt system på detta. Även om posten hemlighåller all information kring detta, verkar det som om man främst tänker rikta sig till företag.

Överlag råder förvirring kring TeleGuide och Videotex-systemens efterträdare. Det finns ett företag, Infracomputer AB, som erbjuder

omprogrammering av TeleGuide-terminalerna, så man kan ringa deras system istället. Det ska bli ett nytt nät, med låga kostnader och samma tjänster som gamla TeleGuide. Dessutom lovas man nya tjänster gentemot det gamla systemet. Den enda prisuppgiften man får är 99 kr i avslutningsavgift, om man haft TeleGuide. Månadskostnaden ska vara 0 kr.

De före detta TeleGuide-abonnenter

RING LISA!

Telefonbanken

LISA och Telefonbanken. Två tjänster som klarar sig bra utan Videotex.

jag pratat med har varit skeptiska till InfoPlus. Man är tveksam till om företaget Infracomputer AB är seriöst och vad som verkligen kommer att finnas i InfoPlus.

Efter att ha pratat med Per Leine, systemansvarig på Infracomputer AB, får jag dock en annan bild av det hela. Projektet är alldeles för stort för att en lycksökare ska våga försöka sig på att göra snabba pengar på det. Dessutom tar det lång tid innan man får tillbaka investerat kapital.

Hittills har man 4000 kunder, varav 3500 är anslutna idag. Till en början kommer man att köra via Videotex-systemet, för att sedan bli självständiga.

För att inte upprepa misstaget med gamla TeleGuide, ska man köra mer på 88 öre i minuten än innan. Istället för högre minuttaxor, ska man ha

bildavgifter på många tjänster. Man betalar alltså bara precis för det man utnyttjar, utöver de 88 örena. Andra tjänster kommer att ligga på 2 kr, medan ett fåtal har höga minutkostnader på upp till 5-6 kr i minuten. Allting är i introduktionsstadiet, så vi får se vad som händer. Ännu så länge är mycket pengar investerade, men då systemet inte har kommit igång har man inte fått någon avkastning på det investerade kapitalet.

Jämfört med gamla TeleGuide, ter sig skillnaderna inte alltför stora. Visst, man försöker sänka kostnaderna genom att köra mycket på bildavgifter istället för höjd minutavgift, men problemet kvarstår - vilka tjänster kommer folk att använda via terminal?

Utöver NummerGuiden hittar vi inte mycket. Man kan förstås satsa på tjänster som CD-skiv-försäljning, där man kan söka i en stor databas, för att sedan beställa det man vill ha. Men, men - vill man inte hellre gå runt i en affär och bläddra i ställen på exempelvis "Abba"?

Dessutom har många affärer en dator med en komplett lista över alla CD-skivor som är utgivna i Sverige i kassan. Personalen hjälper gärna till att leta efter "din" skiva!

Dessutom finns det redan "gratis" alternativ. Vi har till exempel fidonet, som många privata baser (BBS:er) är anslutna till. Över natten skickas breven mellan baser i hela världen. Vidare finns det areor för bara Skåne eller Sverige. I "Annonser" kan man hitta en gammal Peugeot för 6500 kr, en mountainbike för 2000 kr etc etc. Via privatbrev-arean kan man nästan gratis skicka brev till sina kompisar i hela världen. Areorna handlar om allt ifrån filosofi till hårdrock. Det finns en area för varje intresse!

Det finns dessutom ett datasystem, Internet, som är mer avancerat. Det bygger på minidatorer runt om världen. Det är bland annat studenter som är aktiva i det systemet. Men, det är

desto större. Via terminaler på universitet kan man spela spel mot 100-tals andra, prata on-line med folk i USA, läsa om allt mellan himmel och jord, hämta de senaste programmen utan höga telefonräkningar etc etc. Det finns exempel på svenska killar som blivit ihop med tjejer i USA, utan att ha träffat dem i verkligheten!

Till andra tjänster, som riktar sig till "gemene man", finns det redan andra alternativ. Bankerna har exempelvis sina telefonbanker, dit man ringer med en vanlig knapptelefon. Vips - vi har sparat flera 100-lappar utan att få en sämre tjänst!

Gula Tidningen kunde man också hitta i Videotex. Här fanns privata annonser om allt ifrån datorer till gamla bord. Återigen gjorde den höga avgiften tjänsten totalt onödig. För de pengar man lade på att läsa nära annonser i Videotex kunde man ha köpt hela tidningen i affären!

SAS har LISA, Lokal Information Svar Automatiskt, som man når med vanlig knapptelefon. Där kan man söka i tidtabeller, kontrollera plats-tillgång, höra SAS-nytt och beställa resor, antingen automatiskt eller via försäljningsställe, som man kan kopplas till. Utan terminal, för bara

10 öre i minuten om man, som jag, bor så man kan ringa med lokaltaxa.

De populära klotterplanken har redan haft en konkurrent - heta linjen- som dock är nedlagd nu. Men det har kommit ett privat alternativ: Party-line. Detta är ett 071-nummer är man kan vara tio "på tråden" samtidigt. Man pratar direkt, utan att skriva på ett långsamt tangentbord.

Andra tjänster lägger sig separat, som Postgirot. Företagare kan köpa speciella program för gireringar, men nu kan även privatpersoner ringa Postgirot med en vanlig terminal. Genom att ringa en databas i Stockholm, kan jag girera till alla med postgiro. Men, varför ringa rikssamtal när jag kan skicka portofria kuvert?

Något som, utöver NummerGuiden, skulle kunna vara användbart är postnummerkatalogen. Men, istället kan man ringa till postnummer-upplysningen på 020-332211 (vanligt telefonsamtal). Där får man reda på max 5 postnummer, helt gratis!

Fransmännen har haft ett system med terminaler, som faktiskt fungerar. Men detta är rejält uppbackat av staten, samtidigt som det är väletablerat

och har låga avgifter.

I Sverige bygger man först upp ett system med höga avgifter, för att sedan försöka hitta kunder. Man analyserar inte VILKA tjänster som behövs och VEM eller HUR MÅNGA som är intresserade av att ha dessa tjänster och betala för dem. Det är ett slags inåtvänt tänkande, som verkar styras av teknikgalningar. En större marknads-ekonomisk sida skulle absolut inte sitta fel!

För min egen del tror jag inte alls på något nytt Videotex-system. Kunderna finns inte. Tittar man bara på sådant som fjärrkontroller till nya TV-apparater eller nya stereopaketer, ser man att det ska vara enkelt och lättanvänt under 90-talet. Videotex-system kan omöjligtvis matcha denna trend!

Vi får se hur det går. Det finns uppenbarligen några som inte delar min tvivelaktiga och negativa uppfattning; InfoPlus med sina 4000 kunder. Videotex och TeleGuide hade totalt cirka 20 000 kunder vardera, dvs totalt 40 000. Detta är 0,5 % av Sveriges befolkning. Så stort var intresset när det var som värst...

KROFFY

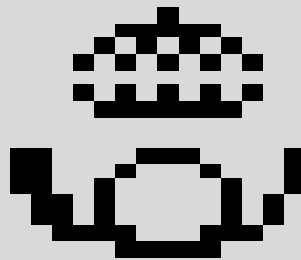
Posten övertar videotex?

Det finns flera företag som vill ta över nu när VTX-nätet läggs ner. Utöver Infracol Computer AB (som nöjer sig med TG-systemet), är Posten inblandad.

Svenska VTX AB ville att Posten skulle köpa upp VTX-nätet för 20 Mkr. Detta tyckte dock Posten var totalt orimligt. De tyckte att halva priset, 10 Mkr, verkade realistiskt. Därför strandade förhandlingarna under första halvan av 1993.

Posten övergav därför förhandlingarna med Svenska VTX AB. Nu för-

handlar man istället med IBM och AU-system om ett nytt system. Detta

kommer att börja testas i oktober. AU-system har varit med från början av

Videotex-projekten. De var mellanhanden mellan IBM och Svenska VTX AB, då det begav sig. Dessutom har företaget utvecklat en massa VTX-applikationer åt Televerket.

För att locka fler användare kommer Postens system dels att ha 071-nummer för icke-abonnenter, dels 020-nummer för abonnenter.

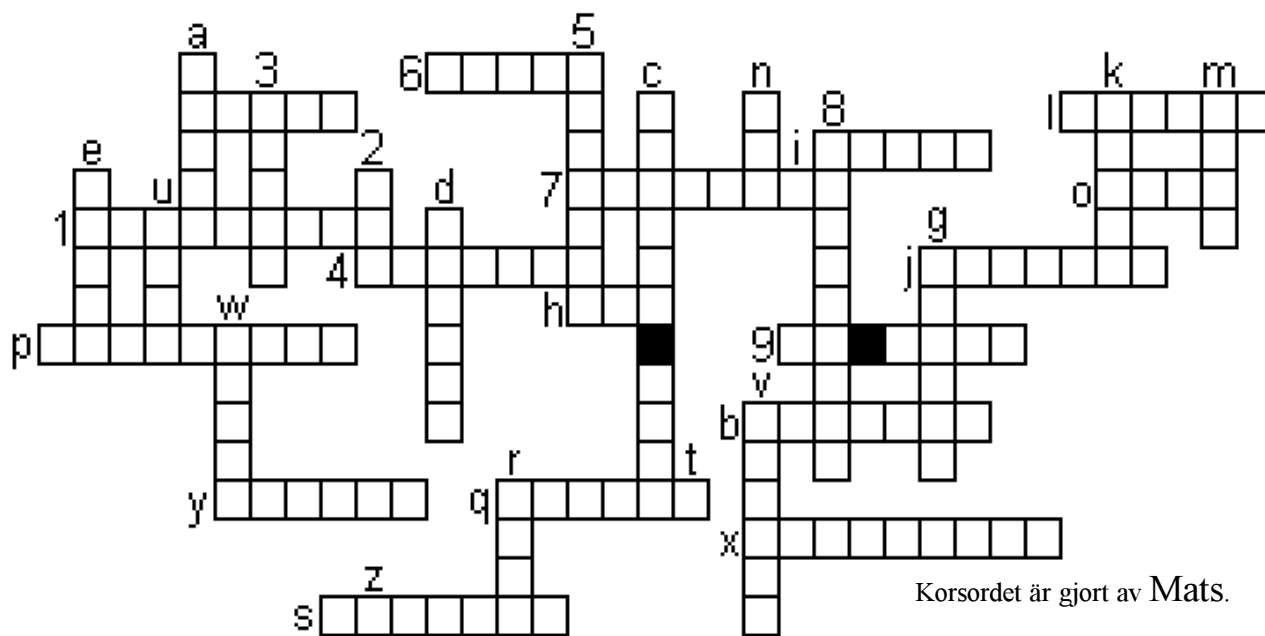
Postens system kommer att heta PostNet.

Stefan

Källa: VTAB m fl. Vissa av uppgifterna är osäkra eller preliminära.

Korsord

(Lösningen finns på sidan 35.)

Korsordet är gjort av Mats.

<p>1. Mats' efternamn
2. Helsingborgare
3. Sov i husvagn på sommarbasträffen
4. Fick KROFFY köra hos Mats på HPDatabasfilmen
5. Registrerade sig på sommarbasträffen
6. Bosses fru
7. Hos honom hölls "Helsingborg Big Meeting"
8. Ej populärt bland HPDare
9. Fd HPDare som sänder i radio.
a. Sätter ihop Absolute HPDatabas när han får vara frisk.
b. CASE-demo</p> | <p>c. Han har minsann varit registrerad innan.
d. Mois hund
e. Intervjuades i HPDatabladet 1 1993
f. 25/5
g. Svar på nysning
h. Fågel
i. HPDatabas-björn
j. Likhet mellan HPDatabas och Text-TV
k. Elitserielag i ishockey
l. Elitserielag i ishockey
m. Tävlade man om i Mr X-tävlingen
n. Gjorde HPDatabas 60 000:e inloggning</p> | <p>o. Gammal form av ge
p. Ej populärt bland HPDare
q. Registrerade sig först i HPDatabas
r. Aktiv skribent i HPDatabladet
s. Gruppen som framför låten som spelas sist på HPDatabasfilmen.
t. Senaste-tecken
u. Ditt och...
v. Populärt inslag i HPDatabas
w. Avregistrerades den 4/4 -93
x. Lades ner den 1/3 -93
y. Då är man trött på HPDatabas
z. Företag som fyllde 25 år 1984.</p> |
|---|--|---|

DISK - en serie av Caesar

HPDatabas nu och då

Vad skiljer basen åt mellan 1992 och 1993?

I januari 1992 kunde jag inte leva en dag utan att ha ringt HPDatabas. Jag uppdaterade sidor i AmigaBasen, läste det andra skrivit och svarade på detta. Skrev man något, fick man ofta gensvar från en eller flera människor.

Användarna och personligheterna var många. Mats, som bombarderade basen med sidor, pyx som skrev om C64, turism och racing, La Rose som skrev en sida då och då, HPD som styrde när debatter tenderade att "falla ur" och

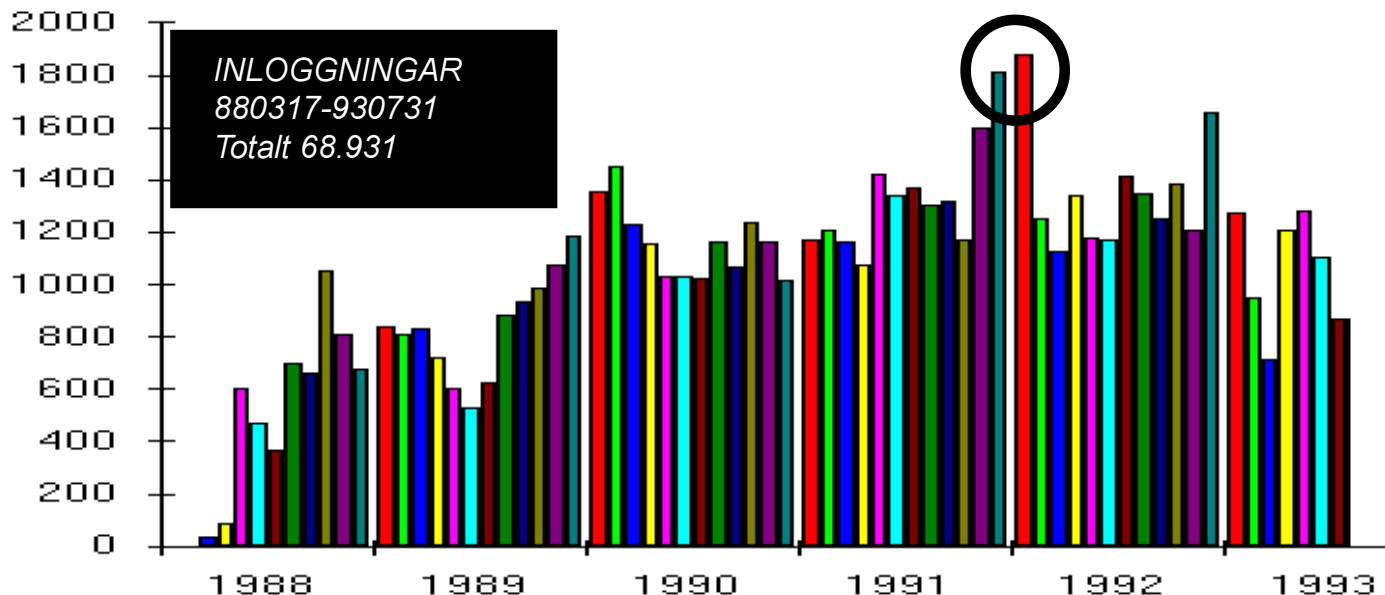
nuter... å man blir inte ens störd på tvåan? Alltså jag börjar bli lite orolig... Man kanske skulle ringa 90 000 å tala om att detta är mycke olikt KROFFY!! Jag hoppas dom ställer upp med militärer mm!

putte 920124 19:11"

Detta är något av det bästa jag läst i HPDatabas! Antydning om 10 minuter ger ett hum om hur mycket vi alla ringde...

Resultatet blev HPDatabas - the movie. Pyx avled i oktober 1992. Under första halvåret 1993 hände någonting. Inläggen blev färre. Användare försvann. Jag gjorde lumpen, putte fick en magsjukdom. La Rose skippade helt plötsligt sin modem-hobby. Man fick inget gensvar för det man skrev. Intresset avtog på alla håll. HPD fick funderingar på att lägga ner basen.

Allting går i cykler. Jag har haft många intressen; cykel, möbler till mitt rum,

putte som skrev och tyckte en massa om allting. Dessutom fanns en linje 2, där man kunde logga in och störa den på linje 1 (denna gick ryckigt då). Jag skrev som en galning. Så här skrev putte, när det begav sig:

"Fan - jag är lite orolig...

Jag har läst tre sidor i rad utan ett endaste inlägg från KROFFY! Är du sjuk, KROFFY? Isåfall hör av dig!!! För är det någonting jag gillar så är det KROFFYs härliga inlägg!! Med hela sin själ går han in och skriver och tycker precis det han tycker!!!

Men fan... Nu har det gått snart 10 mi-

Dessutom var Thom Puss aktiv. Han låg inloggad nätterna igenom och skrev sidor till sin underbas om film, musik och fotografering. Ett och annat brev till tjejerna i basen hann han också med.

Mellan mars och augusti 1992 gjorde jag dock ett "uppehåll" i mitt HPDatabasande. Jag körde BBS hemma på Amigan, vilket gjorde att jag fick nog av modemande i min egen BBS. I augusti la jag dock ner, för att med full kraft storma in i HPDatabas igen.

Under det andra halvåret 1992 för jag runt hos olika HPDatabas-användare och filmade dem med videokamera.

gummibåt, Skåneblad (tidning jag gjorde), dator, stereo, koppla ihop alla stereo/TV/video/dator-prylar etc etc. Gummibåtsintresset hade jag tre år, cykeln pysslade jag med ett år, Skånebladet fanns mellan 1987 och 1990. Stereon har gått oavbrutet sedan 1991. Datoren knackar jag fortfarande på, fem år efter mitt första datorköp. Kanske HPDatabasintresset håller på att försvinna hos oss alla? En bas med lite gensvar på det som skrivs, total avsaknad av aktivt engagemang och vilja att föra basen vidare leder bara åt ett håll: slutet!

KROFFY

Be positive!

För somliga verkar världen te sig som en ödslig plats med ett jämngrått töcken. De vägrar se allt kul som finns omkring oss!

Nej, då menar jga inte att allt är roligt jämt! Alla har vi svackor då man helst vill gå i ide och slippa vara bland andra. De jag retar mig på är de verkligt inbitna glädjedödarna som alltid - i allt som sker och händer - riktigt *letar* fram det negativa.

Några skulle samlas hos en kompis. Tillsammans skulle de laga god mat, umgås och ha trevligt. Då säger glädjedödaren: - Tänk så mycket disk det ska bli. Vem ska ta hand om den?

Sedan tar hon en djup klunk ur Novalucol-flaskan och hissar ner mungiporna en hel decimeter till. Sådana som hon är väldigt säkra på sin sak. De besväras aldrig av den där känslan vi vanliga dödliga tyvärr drabbas av: En önskan om att kunna bita av sig tungan *innan* den slank iväg på egen hand!

Någon har klippt sig och färgat håret i en inte alltför vanlig kulör. Hon frågar efter åsikter. Då är glädjedödaren genast framme och säger:

- Du ser inte klok ut! Hur kan du gå runt och visa dig sådär?

Hon tycker absolut inte att hon är elak. Hon försvarar sig istället med:

- Jag är i alla fall *ärlig*!

Att ta med en sådan person på fest är ett bra sätt att få ner temperaturen långt under nollstrecket. Hon går nämligen in för att ha precis så tråkigt som hon bestämde sig för innan hon gick hemifrån.

magkatarr och över hur ful och tråkig världen är, utan att för en sekund se något av allt det vackra som finns!

Solstrålar som värmer ger enligt henne rynkor, vinden blåser runt

löv som måste krattas. Inte heller gillar hon de blommor och fåglar som just nu finns i mängder.

Det finns massor att vara glad över! Kra-mar från en lite unge - bättre finns inte! Det finns musik att lyssna till, dansa med eller bara avnjuta. Det finns böcker fulla av text. Man kan njuta av lilltösens lycka när hon får hålla och köra hästen alldeles själv. Man kan sitta en tidig morgon med

en kopp kaffe på verandan innan någon annan vaknat. DÅ flyter hela dagen som den ska!

Men glädjedödare säger att böcker är dyra, musik låter illa, ungar är i vägen och fåglarna smutsar ner. För somliga är det sannerligen inte lätt att vara människa.

Moi

Hon sätter sig där i ett soffhörn där hon kastar uttråkade ögonkast på de andra och suckar med jämna mellanrum.

Köper man henne en blomma sticker hon den i näsan och säger: - Usch, vad den luktar starkt.

Får hon choklad räknar hon upp exakt hur många kalorier asken innehåller, klagar över de plitor hon kommer att få och tittar på en som om man just gjort ett allvarligt mordförsök!

I timmar kan hon klaga över sin

Hundens klagan

KROFFY! Får man klaga i din tidning?

Bra! För då har jag massor att anföra!

Ingen lyssnar någonsin på en jyckes åsikter. Matte förstår mig inte. Dessutom har jag tröttnat på hennes uppförande.

Jag har försökt förklara saker och ting massor av gånger för henne. Men det enda jag får ut av det är en klapp på huvudet och ett sabla HUNDKEX. Har hon aldrig hört talas om lagen för lika rätt för alla? Den ska gälla oss hundar också!

Jag ingår i den här familjen, vare sig jag vill det eller inte. Då ska även MIN åsikt räknas. Men här tror de att de är envåldshärskare! Jag måste göra som DE vill. Undra på att man kryper ihop ibland!

De skäller och muttrar över hur mycket jag smutsar ner och hur mycket sand jag drar in. Men du skulle se matte när hon kommer från stallet!

Hon gnölar sig över att jag dreglar och hårar ner. Detta är rastypiskt. Det visste hon innan hon kidnappade mig. Det är ju som att köpa en grön tröja och svära över att den inte är röd när man kommer hem!

Inte får man sitta med vid matbordet heller. Istället ska man äta torra matbitar som blötts med vatten innan de hållts i skålen. Detta bara för att veterinären påstår att den maten ska vara den bästa för mig. Han fattar inte att jag drar på mig stressmage och svår ångest av att ligga på golvet och känna dofterna

från allt det där goda jag inte ska få... Som tur är har småttingarna inte hajat det där än. Om matte lämnar bordet i något ärende räcker det att sätta sig upp och se riktigt hungrig ut, för att godbitar vips ska flyga genom luften. Vi förstår varandra bra, jag och småfolket i det här huset!

Men det sker hemska orättvisor ändå. Varje lördag får ungarna en påse snask. Tro inte att JAG får någon, trots att Malaco-godis är det bästa jag vet! Där ska man sitta och se på när ungarna snaskar och känna suget i maten. Fast om matte inte ser, får jag smaka ändå. Jag lägger bara huvudet i någons knä och dreglar. Då kommer genast en kolarem stickandes. Härligt!

Ungarna får komma och gå som de vill, medan dörren är evigt stängd för andra. Detta för att jag uppvaktade grannens tik, men ingen ville ha valpar av blandsort. J-a rasister! Jag får vackert vänta med att gå ut tills matte kommer fram med kopplet. Men om jag kommer när hon ropar, får jag springa lös också.

Vissa saker är bättre nu än när man var ung och grön. Jag får drälla runt lite mer som jag själv vill nu. Annat var det när man var ung och gick i skola! Då skulle man tävla mot andra likaledes undertryckta vovvar om vem som var bäst på att göra något husse/matte sa! Ibland blev hon störtarg efter en tävling då allt gått käpprätt. Att en tik börjat smyglöpa förstod hon inte alls. När något så stort är på gång då kanman faktiskt inte intressera sig då hon ropar "Hiiiiit" så rösten skallar. Min blick är förlorad i

fjärran, man sitter och drömmer. Man har väl KÄNSLOR i kroppen?

Inte får jag bli farsa heller, det var visst fel på en höft. Jag tycker matte kan ta sig en titt i spegeln. För inte är det någon som stimmar över de valpar HON skaffar.

Så - jyckar - nu krävs det att vi gör gemensam sak! Bit sönder kopplet, matvägra och pinka på datorn! Vägra låta er behandlas som en andra klassens medborgare. Låt matte och husse inse allvaret: Inte ska de vara i HPDatabas - de ska kasta frisbee med oss!

Jyckar i alla länder - förenen eder: Nu gör vi revolution!

HAMPUS

Det var då ett jädrans gnällande! Jag HAR sagt att han ska ge jäsicken i skrivmaskinen... Och allt detta bara för att fem tikar i kvarteret löper! Suck!

Men han har rätt - frisbee blir det! Salong så länge!

Moi

Matbrev

KROFFY tyckte det kunde vara passande att berätta om sig själv eller sina intressen, t ex cykling. Det är jag dock inte alls intresserad av. Med cykelns hjälp nödgas jag tampas med alla uppforsbackar på vägen till jobbet.

Matlagningen däremot - det är ett intresse som fyller massor av funktioner i mitt liv.

Matlagning är roligt, kreativt, konstnärligt och skapande. Det finns alla chanser att hela tiden lära sig nya saker. Dessutom är mat gott!

Intresset har jag insupit med modersmjölken. Min mamma är nämligen kock. Min morfmoder arbetade som kalaskokerska innan hon gifte sig. Då fick hon istället basa för det egna hushållet på nio personer.

När jag var lite ställdes ibland tallrikar fram med något oidentifierbart åt mig och mina syskon. Frågade man vad det var, blev svaret:

- Ät! Jag talar om det sen!

På detta sätt har undertecknad tvingats inmundiga björn- och valkött, vaktelhjärtan, grodlår och myror i choklad. Allt detta för att min ömma moder måste testa på någon frivillig innan det skrevs in på Grands meny. (Tänk om man kunde berätta sådant för hjärnskrynklande!) I samma anda fostras mina telningar: Allt som läggs på tallriken går att äta. En

del är mindre gott, medan annat smakar förbaskat gott. Så är det väl med det mesta här i livet!

När jag var liten hände det rätt ofta att mamma inte hade någon barnvakt. Då fick jag sitta i ett restaurangkök för att göra läxorna, Men, ofta hände det då att jag istället hackade lök, vispade någon sås eller gjorde en buljong på grönsaker och ben. Vid 13 års ålder fick jag börja i disken på samma krog. Med dispens från länsstyrelsen fick jag jobba till 22 på helgerna. Jag fort-

satte i själva verket till 2 på natten, men det blundade alla för.

Efter ett tag behövdes det en extra servitris. Kallskänkan behövde hjälp att filéa en lax. Någon i köket blev sjuk och jag fick stå och rycka av fjädrar av morkullor eller transchera kött. En dag fattades det en bartender... Och på den vägen var det.

Så småningom fick jag jobb på en jättebra restaurang, där man helhjärtat satsade på kvalitet. Kökspersonalen hade helt fria händer i sitt skapande och menyskrivande. Det var en guldkrog tills ägaren flyttade utomlands för att snuva staten på de skattemiljoner han dragit in. Den nye ägaren visade sig vara en nöt. Han var en fårskalle vars intelligens obetydligt överskred mina krukväxters.

Den nya ägaren tyckte det gick utmärkt att få "brunsås" genom späda såspasta med 25 liter vatten. Denna sås kunde man servera med färdiga pannbiffar som "husmanskost".

När han gick så långt i sitt personalbesparande att han köpte färdiga pannkakor sa jag upp mig. Jag började läsa på vårdskolan istället.

Så småningom körde jag nybörjarkurser i allmän matlagning, gourmetmatlagning och kurser inriktade på mikrougnar. Men sedan hittade jag grejen - kursernas Rolls Royce - matlagning för her- rar.

Behöver jag förklara något så vansinnigt roligt? 10 - 12 karlar i åldrarna 20 - 75 med olika stadier av kunnande. Allt ifrån han som inte visste hur man kokade potatis, men fixade en fisksufflé, till han som varit på de flesta krogar världen över och nu ville göra sin egen sjö-tunga Walewska.

Syftet har varit lite olika från deltagarnas sida. En blev tidsänd av frugan, en annan räknade ut att tjejer faller pladask för

matlagningskunniga män. Han har kanske inte helt fel i det!?

från Moi

Varje måndag har vi kört en helaf-ton med förrätt, varmrätt och dessutom med tillhörande viner. Sällan har man då kommit hem på rätt sida midnatt, trots att kursen egentligen slutar 21! Så har jag fått ha

allt trevligt herrsällskap alldeles för mig själv!

Även på mitt jobb har jag nytta av intresset. Det har även mina arbetskamrater, men främst patienterna.

De flesta patienterna är svårt sjuka. De behandlas med mediciner, strålning och cytostatika (cellgifter). Både behandlingarna och sjukdomen som sådan ställer till det. De förlorar vikt, blir undernärda och får ändrad ämnesomsättning. Som om inte detta vore nog tappar de aptiten, kräks och mår illa av olika lukter och smaker. Dessutom är det inte alltid måltidsdags då de är sugna.

Mitt i natten kan man känna sig småsugen på en köttbit eller en omelett. Då tycker jag och mina arbetskamrater att tidpunkten inte ska vara något hinder. Det kanske blir den enda måltiden vederbörande får i sig på det dygnet!

Därför har vi sedan två år ett kök

på avdelningen. Detta kök är fullt i klass med en mindre restaurang! I detta kök tillbringar jag varenda ledig minut med att baka och laga mat för att fylla kyl och frys.

Ett av de trevligaste minnena jag har är en natt när en kille suckade "Jag är så sugen på plankstek" vid tresnåret på morgonen. 45 minuter senare hade han den på rummet tillsammans med ett glas rött vin!

I mina bokhyllor står det hyllmetrar med mattidningar. Jag läser de här tidningarna meed samma iver som andra läser så kallade "herr-

tidningar". I hyllan står även kokböcker på en mängd olika språk och pärmar fyllda med nedskrivna recept.

Jag lagar mat åt vänner och bekanta när de ska ha fester. Jag tar

emot middagsbeställningar, gör smörgåstårter och annat. Jag gör det inte för att tjäna pengar, utan för att det är roligt!

Eftersom jag också håller på med dans brukar jag även fixa underhållningen på festerna. Gift er grabbar, och hyr in mig på svensexan så ska ni få se på annat! :-)

Fortsätter landstinget med sin dåliga stil sadlar jag kanske om. Jag kanske öppnar en krog, där en gäst kan få komma in och be om något som inte alls finns på menyn, men ändå få det omsorgsfullt tillagat! Han ska få något kulinariskt gott som han minns länge efteråt. Givetvis kommer han tillbaka! McDonald's - släng er i väggen, för här kommer Moi!

Moi

Jag tycker om allt som kommer ifrån havet - inklusive sjömän!

Det finns inget som heter *lite* vitlök!

Varenda miljonär tycker om ugnsbakade äpplen!

Jag tycker om en kock som ler av förtjusning när han smakar sin egen skapelse! Låt Gud oroa sig över hans blygsamhet - jag vill se hans entusiasm!

Vad är fosterlandskärlek mot den värme man känner för den mat man åt som barn?

Pengar

är bara siffror i datorer

Sedan jag började i lumpen har jag börjat ha hand om mina pengar mer än någonsin.

Under gymnasiet fick jag en slant av mina föräldrar varje månad, medan studiebidraget gick till deras konton. Men nu har jag bekantat mig med den moderna tidens betalningssätt... Pengar är inte längre mynt och sedlar, utan siffror i datorer.

Numera känner jag mig inte rik för att jag har en massa papper i plånboken, utan för att jag vet att jag har en viss siffra på bankkontot. Jag kan ringa upp mitt bankkonto för att höra siffran, eller få den på en liten lapp ur bankens vägg.

På grund av HPDatabladet har jag skaffat postgiro. Här är pengar inte bara siffror i datorer utan även glada papper man får hem i brevlådan titt som tätt.

Det bästa med siffrorna i datorerna är att de funkar internationellt. Jag kan ta ut papperspengar eller köa varor i alla världens länder tack vare mitt lilla plåstkort.

Checkar är numera portförbudna. Därför får jag fylla på postgirot med små special-lappar, där allt utom beloppet är förtryckt. Känner jag inte för att använda postgirot, kan jag använda sparbankens egna sparbanksgiro. Detta system vill dock inte man ska ta emot pengar.

Jag använder knappt plånboken längre - istället har jag ett bankkonto. Bankkontot skickar dessutom en lapp till mig där det står vilka affärer jag handlat i, när jag tagit ut pengar etc. Finns det någon plånbok som bokför åt sig själv?

Om livet blir enklare av alla siffror och papper vet jag inte, men det är mycket mer att pyssla med i vart fall! Jag kan ringa alla min bankkonton med telefon. Postgirot kan jag ringa med dator. Vem kan logga in i sin plånbok?

Näväl, jag avslutar med en lista över alla spännande tjänster jag funnit användbara:

Postgirot

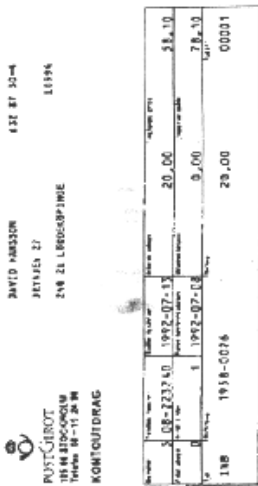
Girotel
Giroguide
Överföringslappar från Sparbanken

Lönkontot

Sparbankskort VISA
Personkonto-överföring
CSN-överföring
Automatiskt sparande
Överföringslappar till postgirot
Överskjutande skatt in på kontot automatiskt
Telefonbanken

Sparkontot

Minuten
Telefonbanken
Automatiskt sparande

- 9 Innehållsfi
- 10 Tillgänglig kontoförfr
- 11 Repetition
- 12 Gå bakåt b
- 13 Sök visst b
- 20 Överföra p bokslösa k med saldot
- 30 Informatio (andelar, ku
- 31 Informatio

KROFFY

Bloodhead

CASE's band rönte uppskattning hos publiken

För en tid sedan fanns denna insändare att läsa i Sydsvenska Dagbladet. Den handlar om bandet Bloodhead, som CASE är med i:

”Inte diviga trots bra utseende

J-vla Poztiz!

Äh, vi bara skämta... Postis är (nästan) lika bra som Dylan i Beverly Hills (Ojj, det var nära att vår lärare såg att vi skrev brev!!!)

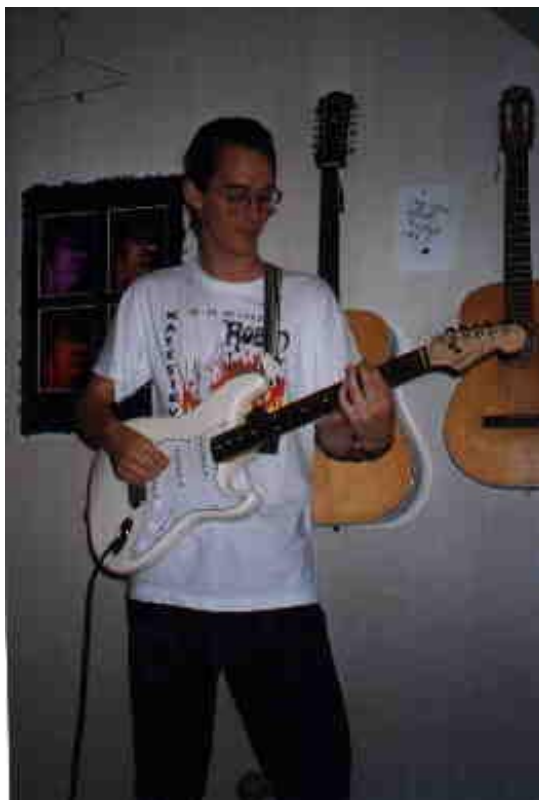
Vi har just sett det underbara ”flippiga” bandet Bloodhead på Mejeriet. Så himla bra det va? (tycker Smulan!).

Vi har hört en hel del rykten om dem, men vi undrar om det finns nån vänlig själ (eller människa... hihi!) som vet lite mer om detta fatastiska Lundaband???

Vi snackade lite med dem efter ”giget” och trots att de var snygga var de inte ”diviga”!

Hör du Anders, din tokstolle (hihi), sätt gärna in en bild på killarna i Bloodhead!

Tjingeling från Smulan och Tootsie

Vackre CASE med sin gitarr

PS. Bloodhead 4-ever!

Pontiac till Himmelen

Recension av Wilmer X:s senaste skiva

En av mina senaste skivor är Pontiac till Himmelen med Wilmer X. Detta skånska Malmö-band blir bara bättre och bättre!

Den senaste skivan är ett mästerverk om man lyssnar på inspelningen. Närvarokänslan och utnyttjandet av stereoeffekten är lysande.!

Låtarna är piggare och fräschare än innan. Speciellt förtjust är jag i låtarna ”Slaget om en flickas hjärta”, ”Teddys rum” och ”Balladen om ljugar-Johnny”.

”Slaget om en flickas hjärta” är en trevlig rocklåt, snabb och medryckande. Det hörs att bandet har kul när de spelar! Sättet som musikinstrumenten spelar ut mot varandra i den här låten är suveränt!

”Teddys rum” är en lite stillsamare låt, med en tänkvärd text. Den handlar om en 15-årig kille som

mest bryr sig om sitt eget rum, och struntar i världen utanför. I sitt rum har han en massa bilder, en gitarr och ett munspel. Detta är allt han behöver! Refrängen är mycket trallvänlig.

”Ballade om ljugar-Johnny” handlar om en artist som faller från toppen till botten. Från att ha varit en bejublad artist blir han bortförklarad och bortglömd. ”Ingen tror på Johnny, för han fuskar och han stjälar ... ingen gillar Johnny ... har han tur kan han locka nå't fylla till skratt.” Balladen sjungs på gedigen skånska. Låten har en början som verkar smått inspirerad av mer exotisk musik.

Dessa tre låtarna var mina favoriter, men även de andra är bra. Skivan är klart köpvärd! Nynnade du med i Wilmer X's låtar innan, kommer du att älska den här skivan!

Betyg: **** (4/5) KROFFY

Baksidan av skivomslaget.

Johan bor i Stockholm

En bit ur Mats

Det är en måndagsmorgon i början av april. Utanför det stora huse med det imponerande bilgaraget står solen redan högt på himlen, trots att klockan ännu inte slagit åtta. På den lilla gräsmattan utanför köksfönstret pickar en stare efter mask. En stilla vindpust stannar upp i det lilla äppelträdet, leker lite med dess spröda grenar innan den susar vidare på sin upptäcksfärd i den lilla trädgården.

Nedanför äppelträdet pågår en kamp om liv och död för en stackars daggmask som hamnet i näbben på staren. Trots ihärdiga försök att hålla sig kvar i jorden tvingas den släppa millimeter för millimeter. Efter en kort kamp tvingas den ge upp och slukas glupskt av staren, alltmedan solens leende strålar sprider ljus över det stillsamma landskapet. I det lilla äppelträdets större släkting, som växer vid sidan om trädgårdsgången sitter en skara sädesärlor och sjunger och kvittrar. Det stora äppelträdet kastar sin skugga över staren som nyss slukat masken, vars kämpande inte räckte till. Staren ger sig iväg på stadiga vingar, gör några halsbrytande dykningar mot marken som ännu inte riktigt vaknat upp ur vinterdvalan, innan den hittar ingången till sitt bo, alldeles under taket ovanför köksfönstret på det röda trähuset.

I detta hus ligger Johan och sover i sitt stora rum. Han gör verkligen hemlighet av att det han älskar mest är AIK. Rummet är nästan tapetserat med tidningsurklipp med bilder och texter från AIK-matcher och annat som rör AIK. Emblem, vimplar, flaggor, autografer och bilder på AIK's hockey- fotbollsspelare och ledare ser man också, vart man än vänder sig i rummet. Men det man blir mest imponerad av som AIK:are som hälsar på hos Johan är varken detta eller klockarna i rummet, vars urtavlor bär AIK-emblemet. Nej, det är täcket med det väldiga AIK-emblemet som imponerar. Detta är också Johans käraste ägodel. AIK har blivit en viktig del i Johans liv, alltsedan hans pappa Peter tog med honom på hans första hockeymatch. Då var

Johan sex år. Efter det var han fast! Senare fick han upp ögonen för fotboll också. Nu missar han inte en enda hemmamatch som AIK spelar, vare sig det gäller fotboll eller ishockey.

Just nu är Johan dock helt ointresserad av AIK. Som sovande 17-åring kan man inte vara annat. Han är helt ovetandes om det vackra, men kalla vädret utanför. Han har heller ingen aning om hur masken förgäves kämpade för att inte bli mat åt stare och inte heller anar han vindpustens lek med det lilla äppelträdets grenar. Han är inte medveten om sädesärlans vackra sång i det stora äppelträdet. Han hör inte skramlet av grytor och tallrikar från köket, där hans mamma Inga står och gör i ordning frukost till sig, sin man och sina barn. Han hör inte pappa Peters skrålande från duschen, eller vattnet som forser ner från duschen och träffar Peter i hårfästet. Han hör inte hur Jessica, hans lillasyster, och Jörgen, hans äldre bror, snarkar vidare lika lugnt som han själv. Inte heller det sprakande ljud som svarat ringsignalerna i det AIK-inspirerade rummet. Från hela Sverige har folk ringt till Johans rum hela natten, utan att Johan hört minsta ljud. Ingen annan i huset har heller hört något från hans rum.

Anledningen att inget behövt svara på telefonsignalerna som gång på gång brutit tystnaden, eller lyfta luren och fråga vem som stört mitt i natten, är att Johans datorer sköter det. Johan kör nämligen BBS på sina datorer. Hit ringer datorintresserade för att få kontakt med likasinnade. En BBS kan närmast beskrivas som en anslagstavla. Man ringer upp BBS:en, skriver sitt meddelande och hänger upp det. Fast när det gäller BBS:er sparas meddelandet på en diskett eller hårddisk hos BBS:ens ägare. Detta sker automatiskt. Men man pratar inte bara datorer i Struntburkens BBS, det fyndiga namnet som Johan döpt sin BBS till. Eftersom Johan har ett brinnande intresse för sport, och då i första hand AIK, har det blivit så att även sportintresserade har sökt sig till Struntburkens BBS för att

få reda på det senaste inom sportvärlden. Eftersom Johan bor en bit utanför Stockholm, har det blivit så att det mest är stockholmare som ringer. Men konstigt nog är också en hel del helsingborgare och luleåbor registrerade i Struntburkens BBS, så favoritlagen är mycket blandade.

Om man lärt lärt känna Johan lite närmare, inser man snart att Struntburkens BBS och datorer i övrigt är något av det viktigaste för honom. Tillsammans med sport och AIK, förstås.

Bredvid fotändan av sängen, som står längst in i Johans stora rum, står skrivbordet som han har sin BBS-utrustning på. Den består av fyra datorer och lika många monitorer. En datorkunnig person ser genast att det är två Commodore 64:or av gamla modellen och två Commodore 128:or. Struntburkens BBS har han kört i snart ett halvår. Både han och de övriga familjemedlemmarna har vant sig vid de ilska telefonsignalerna och de sprakande modemerna som skulle kunna väcka den djupast sovande person.

Ovanför sängen finns ett litet fönster. Solens strålar har börjat leta sig fram även till detta fönster. Strålarna skiner in genom den smutsiga fönsterrutan och träffar en av monitorerna, som reflekterar strålarna så att de träffar Johan på hakan.

Om någon minut kommer strålarna att träffa Johan rakt i ansiktet och nattens sovande kommer att få ett abrupt slut.

Vid sidan om Johans säng står ett litet bord med en väckarklocka och en hög av datortidningar. Naturligtvis har väckarklockan samma emblem på urtavlan som alla sina släktingar i rummet. Till vänster om det lilla bordet, mot dörren som leder ut i korridoren med den rödflammiga heltäckningsmattan, står en keyboard. Den är inte av senaste modell, men är ändå ett viktigt inslag i Johans liv. Förutom AIK och Struntburkens BBS, älskar Johan musik. Allra

och hejar på AIK...

blivande roman

helst den musik han själv lyckas komponera fram på sin gamla keyboard. Från keyboarden går det in sladdar i stereon, som står bredvid. Den är däremot av senaste modell. När Johan är ensam hemma brukar han skruva upp volymen på keyboarden och stereon och ge järnet!

Förutom sport och då i första hand AIK, musik och Struntburkens BBS har Johan ytterligare ett intresse, nämligen fotografering. Det finns säkerligen inte en enda pryl, inte ett skrymsle av det stora huset som inte finns bevarat på ett av de oräkneliga kort som Johan tagit genom åren. Alla fotografierna förvarar han i fotoalbum som tar upp en hylla i den stora, rödmålade bokhyllan som står bredvid dörren in i rummet, och tar upp en stor del av väggen. Mellan bokhyllan och keyboarden står en gammal TV. I bokhyllan står dessutom alla de priser han vann under sin tid som fotbollsspelare och hockeyspelare. Men när han märkte att han aldrig skulle bli något, la han av klubbidrottandet. Men det händer att han och hans kompisar åker in till den lilla ishallen utanför stan och spelar lite ishockey. Han har heller inte släppt kontakten med fotbollen, utan spelar ofta med de mindre grabbarna på skolans fotbollsplan. Småkillarna ser upp till honom, eftersom han är som en andra tränare för dem. Han kan ibland mitt under spelet ta upp bollen med händerna och berömma killen han fick bollen ifrån, eller springa ikapp en motståndarforward, ta tag i honom och säga:

- Det är enda sättet att få tag på dig.

Trots att Johan inte är med i någon förening, idrottar han mycket. Förutom fotboll och ishockey spelar han även innebandy med några av sina klasskompisar. Han är lagets målvakt, men skulle lika gärna kunna ta en plats som utespelare. Han har även spelat tennis och volleyboll, men tröttnat på det, så nu blir det "bara" hockey, fotboll och innebandy.

Eftersom hans klåfingriga syster Jessica brukar smita in på hans rum när han inte är hemma, förvarar han sina priser på den översta hyllan, hyllan över fotoalbumen, för att hon inte ska få tag på dem. På de två hyllorna närmast under fotoalbumen står alla hans böcker uppställda. Johan läser det mesta från Enid Blytons *Mysterie-* och *femböcker*, *W.E. Johns' Biggles-böcker* till *faktaboken När Var Hur*. Man hittar klassiker som *Gullivers resor* och *Robinson Crusoe* också. Givetvis står där också en hel del sportböcker. I nedersta hyllan står en mängd pärmar som innehåller allt ifrån spellistor, assemblerprogrammeringsskolor och listor över vilka program och spel han har till sina datorer till låtar han spelar på keyboarden. Han har gjort en hel del av låtarna i musikpärmarna själv, men saknar riktigt bra texter till dem.

Ovanför dörren och sängen hittar man två högtalare, som tillsammans med de som står på varsin sida om skrivbordet ska förse rummet med musik som spelas i stereon eller på keyboarden.

I hörnet nedanför bokhyllan, alltså bredvid skrivbordet, står en gammal, sliten vit garderob med en mängd klistermärken på. Många av dessa föreställer AIK-spelare och AIK-emblemet, men det finns många andra motiv också. Förutom kläder och datortidningar ligger här också en hel del elektroniska komponenter och kretsar. Dessutom ligger här tre tangentbord och två stycken kretskort från datorer. Ett är till en Commodore 64 och en till Commodore 128. Dessa använder han att ta komponenter och delar från om något i hans BBS-utrustning skulle gå sönder. Mellan skrivbordet med den imponerande samlingen datorer, och den slitna garderoben står en soffa med två kuddar i. Här sitter han och tittar på TV, eller läser. Anledningen till att han inte gör det vid skrivbordet, är att är ganska ont om plats för andra aktiviteter än programmering, datorspelande, chattande med mera. Chatting, ja. Det är egentligen något som alla sysopar hatar. Sysop? Struntburkens sysop heter

Johan Bengtsson. Sysop, som är en förkortning av systemoperatör, är alltså den som äger och kör BBS:en.

Som sagt, det är inte många sysopar som gillar chatting, som kan jämföras med ett telefonsamtal. Enda skillanden är att de två pratande skriver sina meddelanden på tangentbord istället. Via modem skickas meddelandet via tele-nätet och över till den adres dator, som i sin tur gör samma sak. Anledningen till att sysopar inte gillar chatting är att nästan alla vill chatta. Det är ju bara sysop de kan chatta med, eftersom ingen annan datorintresserad person bor i det stora, röda trähuset. Johan låter heller ingen komma i närheten av BBS:en i rädsla av att de ska komma åt någon off-knapp så han måste starta upp BBS:en igen. Detta tar i och för sig inte så lång tid, men det är ganska tråkigt, så Johan gör allt för att undvika det.

Vid det här laget har klockan blivit åtta. De varma solstrålarna börjar så smått kittla Johan i ansiktet. Han gör några grimaser innan han vänder sig från solstrålarna. Ännu är han inte vaken, men när ännu en ringsignal ljuder i det stora AIK-inspirerade rummet, och ett modem sprakar till svar, öppnar han försiktigt ena ögat och vänder sig mot sin väckarklocka. Det blir tyst i rummet igen, sänar som på sädesärlornas sång som hörs från den lilla gemytliga trädgården och in genom det lilla, smutsiga fönstret ovanför sängen. Väckarklockan är en sådan där gammeldags klocka med två klockor som ringer när det är dags att vakna. Eftersom Johan fortfarande har påsklov, har han stängt av alarmer på klockan för att sova ut en sista gång innan skolan återigen börjar. Klockan är fem över åtta och Johan vänder sig om i sängen igen. Han börjar så smått fundera på vad han ska göra idag.

Slut på första kapitlet, preliminär versionen.

Mats

KROFFY krigaren

Händelser ur mitt militära liv

I september 1992 ryckte jag in i det militära. Jag väntade mig mycket slit och mycket "fostrande" med gyttjiga övningar och hård disciplin.

Mitt förband var F10 i Ängelholm. Det är en flygflottilj, utrustad med Draken-plan.

Innan jag ryckte in, hade jag varit på en informationsdag på F10. Därför hade jag ett hum om var olika byggnader låg. Första dagen slapp jag leta efter kasernen! Jag tog mig till kasern 21, där jag skulle bo. Jag gick in till adjutanten, där jag lämnade några papper. Sedan fick jag bege mig till mitt logement, där jag tillsammans med andra väntade tills vidare order gavs. Logementet hade sex sängar och sex plåtskåp. Vid fönstret stod ett bord med fyra stolar, där några andra nyinryckta satt. Dessa skulle jag bo med de närmsta sex veckorna, då grundutbildningen ägde rum.

Vid 12-tiden salmades alla i kasernen för att hämta ut persedlar. Vi gick till tvättförrådet, där vi fick grön fältdräkt, långkalsonger, kalsonger, fältskjortor, kängor, hjälm, snuskburk (matkantin), bestick, handdukar, hänglås, gymnastikskor, träningskläder och annat som

hörde till. Allting trycktes ned i en säck, som vi fick släpa bort till kasernen. Utanför densamma höllde vi ut allting i säcken, för att kontrollera att allting var

F10 / FKS

Flygflottilj 10, Flygkommando Syd

med. Fänrik Larsson ledde kontrolleringen. Detta var min första kontakt med militär ordregivning.

När allting blivit kontrollerat och vi skrivit under papprena för persedellånandet skulle vi stuva in allting i skåpen. Lyckligtvis slapp vi tänka, för det satt en lapp på dörren med en schematisk beskrivning över persedlarnas placering i skåpen. Enligt uppgift skulle detta vara för att "hjälpa de som inte har ordningssinne från början".

Dagarna fortsatte med exercis och fysiska övningar. Efter någon dag fick vi hämta ut M59:an, uniformen från 1959.

Vår pluton innehöll bara radarbosar, telefonister, hundförare och andra utan stridande befattning. Andra, som ska strida i krig, får uniform modell 90, från 1990. Den är spräcklig och har blixtlås, något som M59:an saknar. Under första veckan fick vi också hämta ut kpisten, som heter "kpist modell 45B". Just det - den är från 1945! B:et betyder att bakstycket har en hake, som gör att det inte kan lossna vid avfyrning och skada ansiktet på skytten. Det hade inte ursprungsmodellen.

Den första veckan fick vi inte lämna flottiljen. Detta berodde på att vi inte skulle köra bil eller bege oss ut när vi var trötta. Dessutom skulle vi vänja oss vid att bo på logementena. Fritidssysselsättningarna under grundutbildningen var sömn, filmtittande (en dag i veckan), löpning, styrketräning, telefonringande samt besök på markan. Markan är släng för markententeriet, som på F10 är ett café med TV och ett mindre bibliotek. Många av oss kom på F10 för första gången i kontakt med telefonkortautomaterna. Markan sålde en hel del telefonkort första veckan!

Sommaren började ta slut vid tiden för min grundutbildning.

Därför var det långkalsonger, undertröja och raggsockor som gällde. Klädseln var viktig även för övrigt - den måste vara reglementsenlig. Mössa ska ALLTID vara på utomhus, vapenrocken får inte bäras utan halsduk, civila kläder får inte blandas med militära osv.

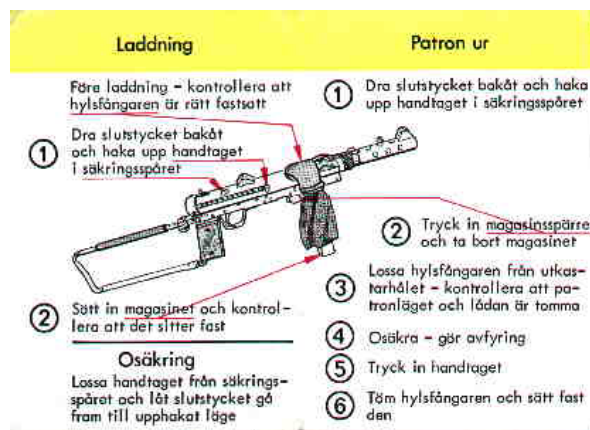
Varje morgon började med väckning (trumpetande i högtalare) och frukost. Vi steg upp strax före klockan 6. Klockan 07.30 skulle samtliga i plutonen stå uppställda i korridoren med den utrustning som stod fastställd på dagsprogrammet på anslagstavlan. Dageleven, en ur plutonen som ansvarar för ordning och närvaro, skulle stå redo att lämna av för befälet som skulle leda dagens övning. Fem minuter innan angiven tid skulle allting vara klart. Det blev mycket svett, då vi hade ganska tjockt med kläder på oss. Dessutom ville vapnen trilla isär, eftersom vi hade tagit ut en vapendel (slutstycket), som förvarades i säkerhetsskåp.

Vi hade många olika typer av övningar. Sjukvårdsövningar, sexinformation (!), droginformation, skjutningar, fysiska övningar med löpning, BRAK (ben - rygg - axlar - knän), personlig maskering (kladda in ansiktet, dölja blänkande metallspännen), teorielektioner, skyddsmaskövningar och skyddsvaktsövningar.

Sjukvårdsövningen och -provet var det roligaste. Här fick man tänka själv och problemlösa på egen hand. Situationen var att

det skett en bilolycka, med många skadade. Man skulle stänga av motorn, ta ut de skadade på säkert avstånd från bilen (explosionsrisk), förbinda såren, leta filter och hålla blödningar i högläge. Jag fick släpa ut Tarkiainen, som kivades lite och "låste fast sig" med foten i dörröppningen när han simulerade en medvetlös skadad. Men för övrigt gick det bra, och jag fick höga resultat på sjukvårdsövningen.

Sexinformationen var lite an-

norlunda gentemot den information man fått i skolan. Här var det en kvinna som bland annat jämförde killars och tjejer känslor under akten. Vilken del som killar tyckte var bäst och vice versa. Det var kul att det inte var det klassiska förmanande "använd kondom" och sedan en enorm utläggning kring sexsjukdomar. Visst, även problemen togs upp, men sattes in i ett sammanhang istället för att utgöra stommen i föredraget.

Under skjutövningarna fick jag prova ett skjutvapen för första gången i mitt liv. Innan skjutövningen fick jag rengöra ett skjutvapen för första gången i mitt liv. Det tog 4-5 timmar att

montera isär vapnet, rengöra varenda del perfekt, få delarna inspekterade, fetta in delarna och sätta ihop vapnet igen. Mina skjutresultat var väl inte särskilt bra, men jag var inte sämst i alla fall. Kpisten är egentligen ett uselt vapen att skjuta prickskytte med. Efter att exempelvis ha bytt mellan lös- och skarpskjutningspipa en gång, är inte siktet rättinställt längre! En kpist är bäst för att skjuta människor inom 50 meters håll, tyckte alla i gruppen. Detta praktiserade vi dock inte. Vi hade dä-

remot strids-skjutningar med "gubbar" som dök upp framför oss och skulle bekämpas. Men dessa "gubbar" var mellan 100 och 200 meter ifrån oss. Det var så långt ifrån närstrid man kunde komma.

BRAKen hann vi inte genomföra så ofta. Men en morgon hann

vi dock med den. Mitt roligaste minne från den var när vi satt på varandras axlar och den andre skulle knäböja. Eklund och Persson hamnade ihop. Eklund väger 100 kg, Persson 50. Eklund lyfte Persson utan problem, men när Persson skulle knäböja under Eklund...

När vi skulle maskera oss fick vi inte använda maskeringsfärg, eftersom denna upptäckts vara cancerframkallande. Istället fick vi ta vad naturen hade att ge - gytta. Man kan även ta sot, om man eldat. Vidare skulle hjälmduken proppas full med löv och ha kvistar på utsidan. Man skulle inte ha enorma buskar på huvudet, men få bort hjälmens

runda form till förmån för en mer oregelbunden sådan. Tyvärr hade hade vår vapenrem två rader med metallhål, som var ganska omöjliga att dölja!

Under teorilektionerna gick vi igenom Genèvekonventionens regler, sjukvård, vapnets delar, skyddsvaktens rättigheter och skkyldigheter, alfabet-bokstavering etc etc. Kort sagt kan man säga att allt vi gick igenom praktiskt, gick vi även igenom teoretiskt. Vi skulle även läsa på allt vi antecknade, men efter 13-14 timmars militära aktiviteter på en dag (om vi hade kvällstjänst) VILLE man inte ägna mer tid åt militär träning.

När det gäller C-stridsmedel, ska man ha tät klädsel och skyddsmask. C står chemicals. Senapsgas är ett exempel på kemiskt stridsmedel. Det finns olika grader av

C-beredskap, beroende på vad fienden kan tänkas hitta på. Det finns även B-stridsmedel (biologiska). A står för atomvapen.

Man kan i krig använda napalm, som är geleaktig. Det är bensin blandat med ett annat ämne. Det brinner länge och kan bara släckas genom kvävning. Vi skulle ta oss genom en "napalm-tunnel", dvs en tunnel med napalmbrinnande granris runt omkring. På sig hade man en våt filt. Det verkade läbbigt innan man gått in i tunneln, men väl inne kände man sig ganska säker under den våta filten och

hjälm.

Skyddsvaktsövningarna var också ganska roliga. Här blev det lite skådespelande och kreativt tänkande. Vi fick lära oss hur man visisterade bilar, vem man skulle omhänderta, att avväga sina åtgärder gentemot skyddsobjektet och annat. Vaktar man ett regemente ska man t ex inte skjuta värnpliktiga om de vägrar stanna i vakten, men man kanske tvingas skjuta om det är krigshot och man vaktar

Några sådana här fordon g fick vi inte köra under grundutbildningen.

en stab. Dock går det väldigt många steg i våldstrappan innan man avfyrar skott. Först utropar man "Halt - jag är skyddsvakt! Vem där?". Svarar denne "Edward Bengtsson, som är ute och plockar svamp.", replikerar man "Detta är ett militärt skyddsobjekt. Var vänlig avlägsna er från platsen.". Men om man däremot hör en explosion, och ser någon misstänkt springa från platsen, kan man tvingas skjuta direkt. Man ska skjuta på benen. När an kontrollerat att den skjutne inte har något vapen, ska man (säkrad

av sin kompis) ge honom första hjälpen och tillkalla vaktchefen.

Den sista veckan tillbringade vi i fält. Det var en prövning, men som min lumparkompis Westergren brukar säga: "Livet är en prövning, det gäller bara att hårda ut." En av våra fänrikar hade gjort iakttagelsen att människan är gjord för att bo i betongklumpar. I fält gällde det att hålla sig på gott humör. Själv tänkte han på att han inom några dagar återigen skulle ha huvu-

det mellan ett par låar, för att peppa upp sig u n d e r fältövningarna. Syftet med fältövningen var att lära sig hålla och försvara en förläggning. Våra fiender utgjordes av andra pluton, som låg någon kilometer från oss. Vi var första

pluton.

Själva striden kom först på onsdagen. Vi låg vakt i våra värn, medan radiokillen lyssnade på radio. Fiende pratade enligt order på samma frekvens som vi. Dock kunde man inte veta om fiendens tid för anfall var en fint eller riktig. Efter mörkrets inbrott, vid 22-tiden, brakade det dock loss. Helt plötsligt sköts det överalltifrån. Larmminor utlöstes (snubbeltråd utlöser magnesiumeld och tjut). Från himlen spred sig ett vitt ljus (stridsljus i fallskärm). Fienden drevs dock tillbaka (ganska svårt

att avgöra om man träffat med lös ammunition). Vi utformade efter anfallet en grupp som skulle anfälla fienden. Tyvärr missade jag striden, då jag låg på "fel" sida om åsen. När gruppen gav sig iväg, fick jag ligga kvar i mitt värn några extra timmar... Nåja, jag slapp rengöra lösskjutningspipan för den här gången i alla fall!

Under torsdagen bröt vi upp lägret. Skorstensrör, yxor och tält skulle rengöras och underhållas. Det tog några timmar, men alla hjälpte till och dagen gick framåt trots de föga roliga aktiviteterna.

På fredagen samlades de nyutbildade plutonerna för en gemensam avskedsceremoni. Nu var mina sex första grön-tjänstveckor slut!

På måndagen klädde vi oss i vår blå uniform, med slips och välputsade skor. Det var verkligen annat än den skitiga M59:an! Vi flyttade då med alla våra saker till P6 i Kristianstad. P står för pansarregemente, en gren av armén. Visserligen ligger jag i flygvapnet, men min tjänstgöringsplats fordrade ett logemente i nordöstra Skåne. Då funkar det inte så bra med en flygflottilj, eftersom de ligger på andra ställen i Skåne.

Jag var uttagen till radar-observatör. Utbildningen tog några veckor, men skiljde sig markant från gröntjänsten. Absolut till det bättre, tyckte vi allihop. Gröntjänst är något man drar sig för - att vara ute och

kriga är inte det roligaste som finns, precis!

Nu övergick vi till radarskärmar. Vi lärde oss handha utrustningen, vilka termer man skulle använda etc. Vår roll var att övervaka flygtrafiken in och ut ur Sverige. Till skillnad från alla andra länder har Sverige värnpliktiga på den här posten. Eftersom allt detta tillhör vår krigsorganisation, och vi arbe-

Hade vi inte gröntjänst, åkte vi buss istället för att smyga.

tar nästan likadant i krig som i fred, är det hemligt. Plats, utrustning, prestanda och annat är sådant som inte får spridas ut. Därför kan jag inte ge någon ingående beskrivning av vår utbildning eller vårt jobb.

Tillvaron ändrades dock radikalt. Från att ha varit "instängd" fem dagar i veckan, jobbade jag i dygnspass, med oregelbundna, ibland längre ledigheter. MTV, fika och FRIVILLIG fysisk aktivitet utgjorde istället en stor del av min vardag i lumpen. Jag

trivdes väldigt bra, och har lärde känna de andra i gruppen väl.

Vi har även haft grönveckor efter grundutbildningen. I början av 1993 låg vi förlagda på P6 i Kristianstad. Vår första "nya" grönvecka hade vi dock vid ett annat pansarregemente: P2 i Hässleholm. Vi lärde oss att arbeta i patrull. Dessutom skulle vi lära oss att försvara och anfälla ett skyddsobjekt.

Något positivt med denna grönvecka var att vi fick uppleva VINTER. På riktigt nära håll, till och med. Kräländes i en o-impregnerad uniform upplevde man kylan från snön, samt vätan då den smälte... Det är tufft att vara soldat i Flygvapnet!

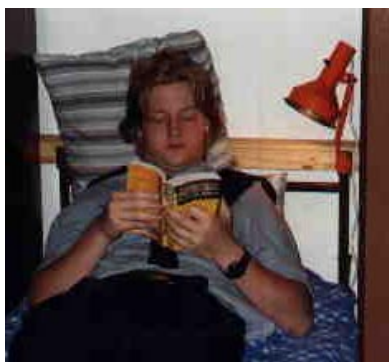
Trots att snön låg vit och skinande, körde vi vår AMU-vecka enligt uppgjort schema. AMU står i militären för allmänmilitär utbildning. Vi lärde oss alltså att maskera oss efter ett grönt landskap. Det kändes lite färdigt att stoppa in kvistar i hjälmduken och måla ansiktet grönt när övrig terräng var vit.

De lektioner som ägt rum under veckan mynnade ut i en övning, där vi skulle praktisera våra nyvunna kunskaper. Vi skulle anfälla en kulle! Vi delade upp oss i två halvkor, ledda av olika GB (gruppbefäl). Detta var deras första ledarskap... Min halva leddes mot kullen av korpral Burström. Inget ont om Burström, men i villervallan gjorde han ett par felaktiga beordringar.

Vi började att gå mot kullen på en stor väg. Vi skulle en bit innan kullen gå inåt mot skogen, för att undvika upptäckt. Tyvärr läste vår korpral fel på kartan... Vi gick på vägen ända frma till kullen! ”Titta, det går soldater på den där kullen!”, sa Zander till Burström. ”Aha... Där ser man. OJ! SKYDD I DIKET!”, svarade Burström. Vi kastade oss i diket. Sedan smög vi i skogen runt om kullen. Vi spred oss med någon meters mellanrum, för att sedan börja skjuta. ”ELD” Ratatata... ”ELD UPPHÖR. TILLBAKA!”

Vi återvände till en plan vi skulle ställa upp på. Alla samlades; de anfallna och anfallarna. Vid genomgången visade det sig att vi gått för långt fram vid kullen; försvararna kunde skjutit oss när vi kom klampades på stora vägen. Vidare såg de oss när vi gick i skogen runt kullen, när vi gick över vägen parvis och hur vi la oss ner för att kunna anfalla. Inte SÅ lyckat, med andra ord...

En väldigt rolig övning, som vi hade fristående från de andra grönveckorna, var en flyktövning. Situationen var att vi

Eklund brukade fördriva tiden genom att läsa böcker.

lyckats komma över en primitiv karta i ett fångläger och lyckats komma ut. Fienden hade kontroll över området. I skogen låg folk och lurpassade på oss. Vi skulle ta oss från punkt A till C, över punkt B. Punkt B var ut-satt på kartan, men vad som fanns där visste vi inte.

Här transporterar vi oss till fots.

Vi var två grupper som skulle fly. Övningen ägde rum sent på kvällen. Middagen var inställd denna dagen. Därför var vi MYCKET hungriga då övningen började.

Vår grupp bestämde sig för att vänta ett tag innan vi gav oss iväg. ”Väntetiden” använde vi till att undersöka kartan. Denna var mycket torftig, då den enbart innehöll vägar och stigar. Terrängen var bara vit. Man visste inte om det var skog, betesmark eller åker mellan vägarna... I början gick i terrängen bredvid vägen. Efter någon timme kom vi dock underfund med att detta var alltför tidskrävande. Vi började då gå på småvägar och stigare, spanande och lyssnande.

Något vi lärde oss under öv-

ningen, var att ta oss över stängsel. Taggtråd var inget hinder, bara man upptäckte den innan man satt fast i den. Svensson råkade illa ut. När han skulle ta sig över ett taggtrådsstängsel, rev han sig i benet. Vi smög då bort till ett hört av fältet vi var på. Där la Westergren första förband på Svenssons ben. Svensson var

trots olyckan vid god vigör. ”Det får man ta”, menade han.

Alltmedan natten fortgick, blev vi mer och mer överraskade. Var fanns fienden? Vi gick genom skog och ängar, utan att stöta på en enda människa! Visst körde fienden med bilar på vägarna, men då vi undvek dessa klarade vi oss utmärkt. Dessutom körde vi helt i mörker. Ficklampan använde vi bara vid kartläsningen. Då satte vi oss på huk kring kartan. Ficklampan lyste vi med UNDER kartan, för minimal risk.

När vi passerade en sommarstuga i natten, var dock en man med hund och ficklampan där. Lyckligtvis var det sommarstugeägaren och inte lede fi! Men man kan ju undra

vad han tänkte när en grupp silhuetter smyger förbi utanför tomten.

När vi började närma oss plats B, fick vi ta lite större risker. Vägen var en bilväg, med stenmurar eller stängsel vid sidorna. Dessutom gick vi för långt. När vi återvände, kom två bilar körandes! En Volkswagenbuss och en SAAB. Vi kastade oss i kanten. Även om vi tyckte att vi belystes av strålkastarskenet (det var stängsel på bägge sidor, så alla prövade andra sidan också), upptäcktes vi inte!

Plats B visade sig vara ett förfallet hus. Vid en stenmur hittade vi bananer och vatten. Alla var mycket hungriga. Därför åt vi snabbt av maten, utan att gömma oss. När vi skulle gå ifrån platsen, hördes en bilmotor. Alla gömde sig bakom huset. Vi hörde en skjutdörr på en folkabuss öppnas och gå igen. ”De har varit här och ätit av maten”, sade någon. Bilen stod kvar en stund, men körde sedan iväg.

Vi bemästrade även underlag som håliga kalhyggen och sankmarker. När vi började nästla oss in i skogen, långt från alla stigar och vägar, blev vi ganska säkra på att vi inte skulle bli upptäckta. Vid det här laget var det kolsvart. Man skymtade en grå nyans framför sig, som var framförvarande. Genom vissa täta avsnitt fick man piskrapp av kvistarna som slog tillbaka ef-

ter han framför. Vi höll på att gå vilse efter ett tag i skogen (vi gick en bra bit enbart efter kompassen), men kom rätt igen via en kraftledningsgata.

Den sista biten gick vi på en gyttjig åker. Dels blev kängorna tyngre och tyngre, dels sjönk man ner när man trampade. Detta var enormt jobbigt. Särskilt som vi varit ute i många timmar. Vi stannade emellanåt för att äta lite choklad som energitillskott.

Målet var en skola. Fienden vaktade bakom skolan. Vi samlade oss bakom en ladugård, för

Jag (längst till vänster) och några gruppbefäl framför vårt skärmskydd.

att samla oss inför den slutliga språngmarschen mot ”hemförbandet”. ”Ett-två-tre-SPRING!” Det gick bra - vi klarade oss utan att bli tagna en enda gång! (Max var tre.) Det var ett 30-tal människor som letade efter oss i skogen. De lurpassade och körde runt med tre olika bilar. Genom en blandning av skicklighet och tur, klarade vi oss dock oupptäckta hela vägen.

Vi pustade ut i skolans korridor.

(Den BLEV rätt gyttjig.) Folkabussen körde skytteltrafik för att få tillbaka alla soldater. Vål på P6 tog vi av oss våra svettiga kläder. Plötsligt kom det order om uppställning. Vi ställde upp i blandade kläder; allt ifrån kalsonger till komplett M59:a. ”Bra jobbat, killar! Nu ska ni få äta! Det bjuds på landgång och en flaska öl per person!” Sällan har mat smakat så bra.

En annan ”fristående” övning vi hade, var tremilamarschen. Lyckligtvis behövde vi inte ha fullpackad ryggsäck. Dessutom fick vi ha kpisten på ryggsäcken. Vi gick ungefär en timme i ta-

get. Däremellan hade vi olika övningar, såsom ”hitta middagen nedgrävd i skogen”, sjukvårdssövning, frågetävling och skruva isär och ihop kpistenövning. Marschen tog hela dagen, från klockan 9 till klockan 19. Man var bra

trött i benen när man kom tillbaka! Den sista halvmilen ville dessutom mitt vänsterben bara stanna och vila... Men, alla gick marschen!

Efter några månader i Kristianstad, blev det beslutat att vi skulle flytta till Hässleholm i april. P6 skulle nämligen läggas ner. Vi flyttade, men några församlingar fick vi stå ut med. Bland annat var sängarna för få. Vi fick alltså ha ETT skåp var, medan de gröna kläderna fick

Gruppen som vi tog.

stoppas i säckar och låsas in i ett magasin. Kpisten fick vi dock ha kvar i skåpet. En kommunikativ försämring var busslinjerna mellan staden och regementet. På P6 gick det en buss till centrala Kristianstad var 10:e minut; på P2 gick bussarna med timvis mellanrum! Annars var det mycket som var bättre. Maten smakade gott och tvättbytespersonalen var trevlig.

Något som fattades i vår nya kasern var dock DAGRUM. Vi kunde inte titta på TV! Detta åtgärdade jag dock genom att fixa en TV. Det gamla åbäcket fick in alla 9 kanalerna som fanns i antennuttaget på logementet! Programknapp 5 (MTV) blev VÄLDIGT nedsliten!

Vi radarobsar ska ha 3 grönveckor efter grundutbildningen. Vår andra grönvecka ägde rum en bit in på våren 1993. Den här gången skulle vi bland annat gå en bil, samt sova en natt ute i skogen. Stämningen den andra grönveckan var lite annorlunda än de föregående. Istället för "jävlar anamma" var

chargongen "är det inte slut snart". Detta ledde till åtskilliga sjukskrivningar. Utmärkande för radarobsar är i och för sig allergier och lite lägre fysisk form, så en del sjukskrivningar VAR nog berättigade!

Det som skördade flest offer var nog löpningen med skyddsmask. Hade de med allergi- och astmaproblem inte haft problem med andningen innan, fick de det nu.

Veckan fortsatte med packning av rygsäck. Vi begav oss ut i skogen, där vi fick i uppgift att börja bygga skärmskydd. Vi fick utrustningen och fick fria händer. Vi började klockan 12. Vid 21-tiden skulle skärmskydden stå klara. Eftersom så många var sjukskrivna, fick min grupp splittras upp. Jag och Zorec kom i samma grupp som gruppbefälen. Vi skulle bygga ett stort skärmskydd, eftersom de andra befälen också skulle sova där.

Vårt skärmskydd blev bra. Men vi gjorde ett misstag: Vi började

hugga ner träd. INTE bra! Vi skulle ta granris "där det inte syntes" och ta befintliga döda trästammar.

Under natten fick vi ett specialuppdrag. Vi delades upp i två grupper. Situationen var att VAM och andra stöldjande grupper börjat plundra militära förråd på vapen och sprängämnen. Korpral Linda Kempe undrade om övningen var på riktigt. Men eftersom vi hade lösskjutningspipan på så kom vi fram till att den inte var det. (Vi VAR väldigt trötta efter skärmskydds-byggandet...)

Vi vandrade mot vårt skyddsobjekt utan problem. Vi placerade ut oss parvis runt byggnaden. Tyvärr låg just de två som blev beskjutna av "fienden" bakom en massa tunnor, så de upptäckte inte krypskytten som kröp fram emot dem. Krypskytten brassade på en salva skott, utan att få elden besvarad. Efter detta misslyckade försvar, återvände vi till förläggningsplatsen.

Vi fick inte elda på natten, på grund av eldningsförbudet. Därför blev det väldigt kallt. Jag vaknade 05:30 (vi skulle stiga upp 06:30) av att jag var förbanat kall. Jag var trött, hungrig och frusen. Förvisso var tröttheten bedövande, men källden var värst. Jag stapplade upp, tillsammans med några andra frusna soldater. Jag och korpral Långberg gick en runda mot Finjasjön, för att få upp värmen. Solen började titta fram, vilket dock inte hjälpte så här tidigt på morgonen. Dagarna var 25 grader varma, men nätterna och morgnarna var temperaturen

under 10 grader. Klockan 06:30 började vi äta frukost. Morgonen fortsatte med rasering av skärmskydden och hopsamling av den materiel vi använt. Vid 10-tiden stod alla färdiga för att börja marschen på en mil.

Frånsett från plåsterbyten på skavsår, en enorm värme och flitigt drickande, gick marschen utan problem. Framåt middags-tid var vi framme vid övnings-fältet där vi skulle ha stridsskjutning.

Med hjälp av brännare, snuskburk, pulverdryck och konserver gjorde vi i ordning våra luncher. Det var torka, men vi fick elda på mark utan växtlighet. Jag var nog den ende som gjorde mig efterrätt. Denna bestod av Ekströms fruktsoppa.

Eftermiddagen ägnade vi åt personlig maskering och åt stridsskjutning. Vi lärde oss bland annat ryckvis tillbakadragning. Där är man två grupper. Den ena skjuter, den andra drar sig tillbaka.

Bilförare Arvidsson

När det började bli kväll, lagade vi till vår middag. Därefter tog vi ett gruppfoto, innan vi åkte hemåt inuti en lastbil. Vi var trötta, men stämningen var ändå bra. Det var ju bara en dag kvar av gröntjänsten.

Den sista dagen var ganska lugn. Vi rengjorde all materiel vi använt. De gröna kläderna packades ner i säckar och släpades iväg till magasinet.

Nu när jag skriver detta, i juli 1993, har jag tjänstgjort väldigt hårt under en period. Men det beror på att jag ska göra mig förtjänt av en längre ledighet under den andra halvan av sommaren. Men visst har det slitit på gruppen att tjänstgöra hårt och intensivt. Dåliga relationer mellan vissa människor har blivit katastrofala. Lyckligtvis trivs dock flertalet med varandra! Man är psykiskt slitet, men vet att det snart är slut! Pust...

Som en slutkläm kan jag säga att jag absolut inte ångrar att jag gjort lumpen. Man har lärt känna sig själv på ett annat sätt, samtidigt som man tvingats leva mycket nära andra människor. Det har varit nyttigt och utvecklande. Jag har trivts mycket bra med min tjänst.

KROFFY

(Texten är godkänd ur sekretessynpunkt av säkerhetschefen vid F10H.)

FLYGVAPNET
Så högt man kan komma

Lösningen till korsordet på sidan 18:

1. Andersson	7. Casanova	d. Hampus	j. Prestel	p. Systemfel	v. Posten
2. TNT	8. Baskrasch	e. Jacky	k. Rögle	q. Mhyse!	w. Många
3. Bosse	9. La Rose	f. Urban	l. Brynäs	r. Mats	x. Teleguide
4. Traktor	a. putte	g. Prosit	m. Äran	s. Eclipse	y. Aldrig
5. Electro	b. Pecunia	h. Orre	n. ÖJO	t. !	z. Commodore
6. Marie	c. mister page	i. Baloo	o. Giva	u. Datt	

Borta bas men hemma bast

Tidigare - när jag var en liten pojkbasket i 40-årsåldern - låg basen i min QuLiga tillvaro nästan granne med ÖJO i Lit i republiken Jämtland. Inte långt från Bastuträsk - alla bastubors födelseort. Jag brukade då logga in i Jamtmonitorn, som Jamten kallades då. Där träffade jag andra QuL människor och trivdes bra. Så småningom upptäckte jag Videotex och tyckte att det också var QuL. Mer därom på INFO-sidorna i HPDatabas och på annan plats i denna publikation.

Jag blev med tiden dock tämligen pank, eftersom telefonkostnader och tidsavgifter snabbt översteg mina inkomster.

Det var då jag tog det stora steget och tillfredställde mitt enorma prestigebehov genom att bli basbas - det finaste man kan bli i basvärlden - för en egen bas.

Huset jag bor i är en utomordentlig bas för en bas, eftersom dricksvattnet är basiskt, badrummets akustik gör min basröst rättvisa och det finns plats att bygga en bastu.

Med tiden kan även en basilikaodling

anläggas i trädgården, där jag iförd basker kan promenera omkring på basaltbeströdda gångar.

I närheten finns Center Syd - en jättelik basar, där allt basmat lätt kan inhandlas. Eftersom mina telefonkostnader minskat, överstiger nämligen mina inkomster ett

Basprogrammet är naturligtvis gjord i Basic, eftersom jag inte ens har baskunskaper i maskinkodsprogrammering av QL, som är basdatorn.

Eftersom jag är sportfanatiker, har jag tänkt inreda en ball basketbollhall inomhus med en bassäng i källaren, där kanske en Basset kan få simma omkring kopplad i bastband alltmedan jag själv spelar basun.

Jag hoppas att denna utläggning fått alla att inse, att det är bättre att hacka i eget bo än i den sträng som brast.

Jag sparar telefonkostnader och användaravgifter och kan bara sitta och vänta på samtal, medan ni både måste betala och ringa om och om

HPDatabas.

basbelopp, vilket även räcker till en droppe Tabasco då och då.

Utanför huset finns en stor hage, där jag brukar spela baseball med en schweizare från Basel, allt medan min hund, som varken är bastard eller Basenji, ylar till tonerna av Count Basie.

och om och om och om igen.

Eftersom jag har ett socialt rättvisepatos strävar jag efter att varje svensk ska ha en egen bas och slippa ringa till andra. Då kan alla helt gratis sitta och vänta på att andra ska ringa!

HPDet Ni!!!

Pust, stänk, stön...

Nu är den tredje utgåvan av HPDatabladet färdig. Det är, som det brukar, mycket roligt och givande att få fram en tidning efter allt slit.

Visst har jag läst artiklarna på datorskärmen, men efter att ha lagt in bilder och DTP:at blir allt snäppet vassare! När kopieringen är klar och man har en bunt tidningar framför sig, kan man dra en lättnadens suck: Det är KLART!

Det roligaste med HPDatabladet är att det finns åtskilliga skribenter! Detta ger ett mycket varierat och intressant innehåll.

Tidningens inriktning är användarna i HPDatabas. Utöver datorintresset är vi mycket olika människor. Detta försöker tidningen ta vara på genom olika artiklar om olika ämnen. Om du saknar något om just "din grej" är det bara att plita ihop en text och skicka till mig!

I och med hösten 1993 börjar en ny tid i mitt liv. Jag ska leva som högskolestuderande i Växjö. Den första tiden ska jag dela lägenhet med en tjej, då det är väldigt svårt att få tag på enrummare till terminstarten. Den aktuella adressen hittar du i HPDatabas. Om inte, skriv ett brev till min

bror Comet och fråga!

Förhoppningsvis ska inte högskolestuderandet avhålla mig från det trevliga arbetet med HPDatabladet. Jag vet inte vilken utrustning jag kan tänkas få tillgång till via högskolestuderandet. Det kan bli alltifrån ingenting till enorm high-tech. Min egen dator har jag kvar, så det finns alltid möjlighet att börja nya tidningsprojekt.

Hoppas du trivdes med HPDatabladet #2 1993!

KROFFY